

ตอนที่ 01

เสียงเพลงจากนักร้องเสียงดีดังไปทั่วบริเวณร้านเหล้า
ขนาดย่อม ซึ่งมีเจ้าของร้านใบหน้าหล่อเข้มและเป็นรุ่นพี่ที่จบจาก
รั้ววิทยาลัยช่างแห่งหนึ่ง จึงทำให้ลูกค้าส่วนใหญ่ในร้านเป็นเด็ก
นักศึกษาสถาบันเดียวกับเขา บรรยายกาศภายในร้านเหล้าเลย
ค่อนข้างเป็นกันเอง แต่ก็มีนักศึกษามหาวิทยาลัย คนวัยทำงานด้วย
เช่นเดียวกัน

“พี่สินฯ คิดเงินโต๊ะ 5” เสียงเด็กเสิร์ฟในร้านเดินเข้ามาบอก
สิน ผู้เป็นเจ้าของร้านที่เคาน์เตอร์คิดเงินด้านใน สินจึงหยิบบิลของ
โต๊ะดังกล่าวมาคิดยอดรวม และส่งใส่ถาดไม้เล็กๆ ให้เด็กเสิร์ฟไป
เก็บเงิน ซึ่งเป็นเรื่องปกติในทุกๆ วันอยู่แล้ว สินจะดูแลร้านด้วย
ตัวเอง ช่วยเด็กในร้านเสิร์ฟบ้าง และพูดคุยทักทายกับลูกค้าตลอด
เขาดูแลลูกค้าจ้งทุกคนเหมือนพี่น้อง จึงทำให้ทุกคนตั้งใจที่จะทำงาน
ให้เขา

“ไอ้แจ๊ค มึงเรียกไอ้กลองมาหาหน่อยดี” สินบอกกับเด็ก

ในร้านที่เอาเงินค่าเหล่าที่เก็บมา มาให้เขา

“ครับพี่” แจ็คตอบกลับ ก่อนจะเดินไปเรียกกลอง ซึ่งเป็นเด็กหนุ่มรุ่นน้องของสิน ให้เดินมาหาสินที่เคาน์เตอร์คิดเงิน กลองมาทำงานพิเศษที่ร้านของสินหลังเลิกเรียนพร้อมกับเพื่อนสนิทตัวเอง

“มีอะไรพี่สิน” กลองถามขึ้น กลองจะมีหน้าที่เป็นบาร์เทนเดอร์ และจัดเตรียมเครื่องดื่มให้แก่เด็กเสิร์ฟ นำไปเสิร์ฟให้ลูกค้าที่โต๊ะอีกที

“ไอ้สองมันไปไหนวะไม่เห็นมาทำงาน” สินถามถึงสอง เพื่อนสนิทของกลองที่มาทำงานพิเศษที่ร้านของเขาด้วยกัน สองกับกลองเรียนอยู่วิทยาลัยช่าง สถาบันเดียวกับที่สินเคยเรียน ทั้งสองคนอยู่ชั้น ปวช.3 แผนกช่างไฟฟ้า เป็นหนุ่มรุ่นน้องที่สินชวนมาทำงานพิเศษที่ร้านของเขา ตอนแรกเขาชวนแค่กลอง แต่สองก็ขอมาร่วมด้วย เขาก็รับเพราะสนิทกับทั้งคู่มาตั้งแต่สมัยเรียนแล้ว

“อ่าว! มันไม่ได้โทร.บอกพี่เหอ ผมนึกว่ามันโทร.บอกพี่แล้วว่าวันนี้มันขอหยุด” กลองถามกลับมา ทำให้สินขมวดคิ้วเข้าหากันทันที

“โทร.บ้าอะไร ไม่มีสายของมันโทร.เข้ามาสักสาย มันไปไหน” สินถามกลับไปอย่างสงสัย พร้อมกับหยิบมือถือของตัวเองออกมาดูว่าสองโทร.มาหรือไม่ แต่ก็ไม่มีเลย

“มันพาแม่มันไปโรงพยาบาล เห็นว่าแม่มันไม่ค่อยสบาย ผมนึกว่ามันโทร.บอกพี่แล้ว” กลองตอบกลับมา สินส่ายหน้า เขาไม่ได้โกรธอะไรที่สองจะขาดงาน แต่เขาก็อยากให้บอกกล่าวกันหน่อย เขาค่อนข้างเอ็นดูสองและกลองเป็นพิเศษ เพราะทั้งสองคนช่วยงานเขาเต็มที่และสนิทกันมานานจนเหมือนพี่น้องแท้ ๆ กันไปแล้ว

“แล้วนี่ตกลงคุณวาทีนเค้ายอมให้มึงทำงานร้านก๊วยต่อไทม์วะ” สินถามกลองต่อ ถึงคนรักของกลอง ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลรายหนึ่งที่มีอำนาจสามารถปลอมเข้ามาเป็นอาจารย์ในวิทยาลัยที่กลองเรียน เพียงเพื่อมาตามจับกลอง จนมีเรื่องมีราวมากมายเกิดขึ้น แต่สุดท้ายกลองกับวาทีนก็ปรับความเข้าใจกันได้ และคบกันในที่สุด และที่สำคัญวาทีนเป็นผู้ชายเหมือนกับกลอง

“ครับ ผมขอเค้าแล้ว เค้าไม่ได้ว่าอะไร ให้มาทำได้” กลองตอบกลับยิ้ม ๆ

“ก็ดี กูไม่อยากหาบาร์เทนเดอร์คนใหม่ จะให้อีสองมาทำหน้าที่แทนมึงก็คงได้เจ้กันพอดี” สินพูดออกมาอย่างขำ ๆ เพราะเขาเคยให้อีสองลงผสมคืออกเทล สองมักจะใส่ส่วนผสมเกินกว่าที่เขากำหนดทุกที กลองก็ยิ้มขำออกมา

“มึงไปทำงานเหอะ เดี่ยวกูจะลงโทร.หามันสักหน่อย” สินพูดขึ้น กลองเลยกลับไปทำหน้าที่ตัวเองต่อ ส่วนสินก็กดมือถือโทร.ออกไปหาสองทันที

[พี่สินนน โทร.มาพอดีเลย] เสียงเรียกชื่อลากยาวจากทางฝั่งของสองดังขึ้น ทำให้สินส่ายหน้าไปมาเล็กน้อย

“ไง?” สินทักไปสั้น ๆ เท่านั้น

[เงินในมือถือผมหมด เลยไม่ได้โทร.ลางานพี่ ว่าจะไปเติมเงินอยู่ แต่ยังไม่ได้เติม พี่โทร.มาพอดี] สองบอกกลับมา สินเลยเรียกให้เด็กอีกคนที่เขาไว้ใจมานั่งคิดเงินให้ก่อนชั่วคราว ส่วนเขาก็เดินเข้าไปในห้องทำงานเล็ก ๆ ของเขาด้านใน เพื่อคุยกับสองได้สะดวก เนื่องจากด้านนอกมีเสียงเพลงดังชัดจึ่งหวั่นการพูดคุย

“มึงนี่นะ อนาคตาแท้วะ ปล่อยให้เงินในมือถือหมดได้ไง นี่ถ้ามึงไปน้ำมันหมดหรือไปหลงในที่เปลี่ยว ๆ มึงจะทำยังไงอีสอง” สิน

บ่นไปตามประสารุ่นพี่ที่เป็นห่วงกันมาตลอด

[พี่นี่บ่นเป็นพ่อผมเลยนะ อย่าบ่นดิ เดี่ยวหน้าแก่เร็วนะพี่] สองแกล้งแซวกลับมา จริง ๆ แล้วสินเพิ่งจะอายุแค่ 23-24 เท่านั้นเอง แต่ด้วยความที่ชอบปล่อยให้หนวดเครามันขึ้น แล้วก็โกนบ้างไม่โกนบ้าง เลยทำให้ดูหน้าแก่กว่าอายุจริง

“เดี๋ยวมีงเจอตินกู แล้วนี่ตกลงยังไง พาแม่มีงไปหาหมอแล้วไซ้มีย์” สินถามถึงแม่ของสองกลับไป

[ไ้ก่ลองบอกพี่เหรอ ว่าผมพาแม่ไปหาหมอ] สองถามกลับมาบ้าง

“เออดี ไม่งั้นกูจะรู้ได้ไง” สินตอบกลับ

[โทษที่พี่สิน ผมมั่วแต่ยุ่ง ๆ ว่าจะโทร.ลาพี่ เงินในมือถือก็ดันหมดอีก] สองตอบกลับมาอย่างรู้สึกผิดนิด ๆ

“ไม่เป็นไร ดูแลแม่มีงไปก่อน แล้วแม่มีงเป็นอะไรมากมียะ” สินถามกลับไปอีก ทำให้สองรู้สึกอุ่นใจที่รุ่นพี่เป็นห่วงเป็นใยแม่ของเขา

[ก็แค่ใช้หัวธรรมดานะพี่สิน เค้าไม่ยอมกินยา มันเลยไม่หายสักที ผมเลยต้องบังคับพาไปหาหมอ ยังไงพรุ่งนี้ผมไปทำงานนะพี่ไม่หยุดหรอก] สองบอกกำหนดการให้สินรับรู้

“อืม บอกแม่มีงด้วยว่ากูขอให้หายเร็ว ๆ นอนพักเยอะ ๆ” สินพูดบอกกลับไป

[ขอบคุณครับพี่ ไว้เจอกันพรุ่งนี้พี่สิน] สองพูดส่งท้าย ก่อนที่สินจะตอบรับและตัดสาย แล้วสินก็กลับออกไปดูแลร้านต่อเหมือนทุกที่

เย็นวันรุ่งขึ้น

หลังจากเรียนวิชาสุดท้ายแล้ว สองกับกลองก็เดินไปที่ลานจอดรถมอเตอร์ไซด์ของวิทยาลัยในทันที เพื่อจะไปทำงานพิเศษที่ร้านของสิน

“พี่ตินยอมให้มึงขี่มอเตอร์ไซด์มาเรียนด้วยเหอะวะ” สองถามขึ้นอย่างสงสัย เพราะวาตินคนรักของเพื่อนเขาค่อนข้างหวงกลองไม่น้อย

“ไม่ยอมก็ต้องยอม จะให้กูนั่งรถหุๆ มีคนขับรถไปส่งที่ร้านเหล้าเนี่ยนะ กูไม่ชินวะ นานๆ ทีนะได้ แต่จะให้คนไปส่งทุกวันกูก็ไม่สะดวกใจเหมือนกัน” กลองบอกตามที่เขาเคยพูดขอวาตินเอาไว้

“พี่ตินก็ดีเนอะ ตามใจมึงทุกอย่างเลย” สองพูดออกมาอย่างชื่นชม

“แล้วนี่มึงไม่ต้องไปดูแลแม่มึงเหอะวะ” กลองถามกลับมา

“พอได้กินยาและนอนพักเค้าก็ดีขึ้นแล้วละ เค้าไม่อยากให้กูหยุดงานบ่อยๆ ด้วย เกรงใจพี่สิน” สองพูดตามที่คุยกับแม่ตัวเอง

“อืม งั้นก็ไปร้านพี่สินกัน วันนี้คนน่าจะเยอะ” กลองสันนิษฐานแล้วสองเพื่อนรักก็ขี่รถมอเตอร์ไซด์ตรงไปยังร้านของสินในทันที เมื่อไปถึงก็เห็นว่าสินกำลังชนพวกถังเบียร์ถังเหล้าที่ใส่ขวดเปล่า มาขายให้แก่รถรับซื้อของเก่าที่จอดอยู่หน้าร้าน

“ไอ้สองไอ้กลอง มาถึงพอดีเลย มึงสองคนช่วยกูดึงเหล้าเปล่าหลังร้านมาหน่อย กูจะเอามาขาย” สินพูดขึ้นเมื่อเห็นสองกับกลองเดินเข้ามาหา

“มาถึงก็ใช้งานน้องเลยนะ” สองแกล้งว่าออกมา ก่อนจะโดนสินเขกหัวอย่างหมั่นไส้

“กูจ้างพวกมึง ก็ต้องใช้งานพวกมึงสิวะ ไปเร็วๆ” สินโบกมือ

ไล่ให้ทั้งสองคนไปช่วยยกถังเหล้าถังเบียร์ออกมา สองกับกลองก็ไปช่วยยกในทันที พอยกมาหมดแล้ว สองก็เดินไปชะโงกมองบัญชีในมือของสิน ที่กำลังจะจดว่าเขาขายของเก่าในวันนี้ไปเท่าไร

“พี่สินละเอียดดีเนอะ จดทุกอย่างเลย” สองพูดขึ้นมาลอยๆ สินหันมาเอาปากกาเคาะหัวของสองไม่แรงมากนัก

“กูก็ต้องทำบัญชีรายรับรายจ่ายด้วยสิวะ ไม่งั้นจะรู้ได้ไงว่าเดือนเดือนหนึ่งกูได้กำไรมากน้อยแค่ไหน” สินตอบกลับมา สองก็พยักหน้ารับ

“พี่สิน” สองเรียกสินขึ้นอีกครั้ง ในขณะที่กลองไปตรวดดูสต็อกเครื่องดื่มแล้ว

“อะไรของมึงวะ” สินถามกลับ แต่ตาก็มองพวกถังเบียร์ที่เขาขายไปด้วย

“หิว” สองพูดขึ้นเสียงทะเล้น ทำให้สินชะงักไปเล็กน้อย แล้วหันมามองรุ่นน้องที่กำลังส่งสายตาอันวอนมาหา

“ไอ้เด็กแวร นี่กูจ้างมึงมาทำงานหรือจ้างมึงมาเป็นลูกกฐะ หิวก็ไปทำกินในครัวโน่น” สินว่าออกมาไม่จริงจังนัก ซึ่งเป็นเรื่องปกติถ้าเด็กในร้านของเขาหิว หรือไม่ได้ทานอาหารก่อนมาทำงาน เขาจะให้ไปทำกินในครัวได้เลย แต่กับสองนั้น...

“ผมอยากกินข้าวผัดกุนเชียง” สองพูดเมนูที่ตนเองอยากกิน ซึ่งเป็นการบอกให้สินรู้ว่า คนที่จะทำให้สองกินได้นั้นคือสิน เนื่องจากก่อนหน้านั้น สินเคยทำข้าวผัดกินเอง แต่ทำเพื่อคนอื่น ๆ ด้วย แล้วรสชาติถูกปากสองเป็นอย่างมาก สองมักจะขอให้สินทำข้าวผัดต่างๆ ให้กินเสมอ

“นี่กูเป็นคนจ้างมึงมานะเว้ย มึงจะให้กูทำให้แตกอีกหรือไอ้สอง” สินหันมาเอาสมุดดีหัวของสองไม่แรงมากนัก

“ก็พี่ทำอ่อยนี่ ผมเคยลองทำตามสูตรของพี่ รสชาติมันออกมาไม่เหมือนที่พี่ทำสักที นะพี่ลีนนะ ผมอยากกินจริง ๆ” สองพูดขอลอกมา สินถอนหายใจออกมาหนัก ๆ แต่ก็ไม่ได้นึกรำคาญอะไร

“เออ ๆ มึงไปจัดโต๊ะก่อนเดี๋ยวกูทำเสร็จแล้วจะมาเรียก เอาข้าวผัดกุนเชียงไข่มั้ย” สินถามย้ำ สองรีบพยักหน้ารับทันที ลีนเอานี้วดิดหน้าผากของสองอีกที ก่อนจะเดินไปที่ครัวของร้าน สองยิ้มกว้างด้วยความดีใจ แล้วรีบไปจัดเรียงโต๊ะในทันที สองทำงานในส่วนของตัวเองอยู่สักพัก พนักงานในร้านคนอื่น ๆ ก็ทยอยกันมาทำงาน แล้วลีนก็เดินออกมาจากครัวพร้อมกับข้าวผัดกุนเชียงหนึ่งจาน

“ไอ้สอง มากินข้าว” สินตะโกนเรียก สองรีบวิ่งไปหาสินทันที

“พี่ลีนใจดีที่สุดในโลก” สองพูดยอพร้อมกับนั่งลงที่เก้าอี้ มองข้าวผัดตรงหน้าด้วยสายตาวาววับ

“แตก ๆ ไป จะได้ทำงาน วุ่นชิบหายเลยมึงเนี่ย” สินว่าออกมาไม่จริงจิงนัก จริง ๆ เขาค่อนข้างเอ็นดูสองอยู่ไม่น้อย

“ไอ้สองกินไรวะ ขอชิมบ้าง” แจ็คพนักงานในร้านเดินเข้ามาดู แล้วทำท่าจะหยิบช้อนในจานของสองมาตักชิม แต่สองรีบเอาจานข้าวหลบ

“ห้าม!! พี่แจ็คอยากกินก็ไปทำกินเองสิ จานนี้พี่ลีนทำให้ผมคนเดียววะ” สองพูดออกมาอย่างหวง ๆ

“พี่ลีน ทำให้ผมบ้างสิ” แจ็คหันไปขอสินบ้าง

“ทำแตกเองเว้ย แแค่ไอ้สองคนเดียวก็เกินพอละ” สินโวยวายใส่ แต่ก็ไม่ได้ไม่พอใจอะไร ที่พนักงานในร้านจะขอให้เขาผัดข้าวให้กิน

“โหยยย อะไรอะพี่ลีน พี่ไอ้สองละตามใจมันจัง ที่พวกผมนะ

ไม่เห็นจะตามใจบ้างเลย ทำกินเองก็ได้ หมั่นไส้วะ” แจ็คพูดจบก็
แก้มงลักหัวของสองอย่างหมั่นไส้

“พีลีน ดูพีแจ๊คดิ” สองหันไปฟ้องลิน

“ไอ้แจ๊ค มึงอย่าไปแก้มงมัน กูรำคาญ” ลินพูดออกมาอย่าง
เหนียวใจ แต่ไม่ได้หงุดหงิดแต่อย่างไร

“ไอ้สองมึงแอบเอายาเสน่ห์มาให้พีลีนกินในมั้ยะ” แจ๊คแซว
ออกมาอย่างขำๆ

“พีลีนต่างหากที่เอาให้ผมกิน สงสัยใส่ลงไปในช่วงมัด ผมถึง
ไปไหนไม่รอด ซ้ำๆ” สองตอบกลับพร้อมกับหัวเราะออกมา โดย
ไม่ได้คิดอะไร ลินเลยติดหน้าผากสองไปหนึ่งทีอย่างหมั่นไส้ ก่อนที่
แจ๊คจะแยกไปทำกับข้าวกินเองบ้าง ส่วนลินก็เดินไปตรวจดูความ
เรียบร้อยภายในร้าน สองรีบนั่งทานข้าวจนหมด เพื่อจะได้ทำงาน
ต่อ

...

..

.

“ไอ้กลอง พีลีนมาวะ” สองเดินมาบอกเพื่อนตนเองที่เคาน์-
เตอร์บาร์หลังจากร้านเปิดมาร่วมหลายชั่วโมงแล้ว เมื่อเขาเห็น
คนรักของเพื่อนลงมาจากรถที่จอดหน้าร้าน กลองหันไปมองก่อน
จะพยักหน้ารับ

“อันนี้ของโต๊ะ 2 เอาไปเสิร์ฟด้วย” กลองส่งเครื่องดื่มที่จัด
เรียบร้อยให้แก่สอง สองก็รีบมาเดินไปเสิร์ฟในทันที สองเห็นว่า
วาทินเดินไปหากองที่บาร์เหล้า และนั่งอยู่ตรงนั้น

“อ่าว! คุณวาทินมาเหรวะ” ลินที่เดินออกมาจากด้านใน
ถามสองขึ้นมา

“ครับพี่ เพิ่งมาถึงเมื่อคืนนี่เอง” สองตอบกลับไป สิ้นเลยเดินเข้าไปทักทายวาทินอย่างเป็นทางการ เพราะวาทินไม่ได้ถือตัวอะไร ถึงแม้ว่าจะเป็นถึงผู้มีอิทธิพลก็ตาม

สองเดินเลิฟเครื่องดื่ม และรับลูกค้าอยู่สักพัก พอเริ่มว่าง เขาก็มานั่งที่เก้าอี้ไม่ไกลจากบาร์เหล้ามากนัก พร้อมกับมองไปยังเพื่อนตัวเองที่ยืนคุยอยู่กับวาทิน วาทินยกมือไปโยกหัวของกลองไปมา โดยที่กลองก็ปิดมือของวาทินออก แต่สองมองเห็นได้อย่างชัดเจนว่ากลองแอบอมยิ้ม ไม่ได้มีท่าที่ไม่พอใจแต่อย่างไร สองรับรู้ได้ถึงบรรยากาศอบอุ่นรอบ ๆ ตัวของกลองและวาทิน มันทำให้เขาอดยิ้มตามไม่ได้ เวลาที่เห็นวาทินแก้มเพื่อนของเขา

“นั่งยิ้มเป็นคนบ้าอยู่ได้” เสียงของสินดังชัดจึ่งหวะขึ้นมา ก่อนจะมาที่นั่งที่เก้าอี้ข้าง ๆ สอง

“ผมไม่ได้บ้าสักหน่อย” สองเถียงกลับไป

“แล้วมึงยิ้มอะไร” สินถามต่อ พร้อมกับมองตามสายตาของสองไปที่คู่ของกลองและวาทิน

“ก็ยิ้มเพราะคู่นั้นนั่นแหละพี่สิน” สองพยักหน้าไปทางคู่ของกลอง

“อิจฉาเค้ารึไง” สินถามเล่น ๆ

“เปล่าสักหน่อย ผมดีใจต่างหากที่เห็นไอ้กลองมันมีความสุข” สองพูดตามประสาคนรักเพื่อน

“เออ แล้วมึงล่ะ มึงก็มีแฟนไม่ใช่หรอวะ เดียวนี้ไม่เห็นแฟน มึงมาหาที่ร้านเลย” สินถามขึ้น เพราะก่อนหน้านี้ แฟนสาวที่สองคบหาอยู่มักจะมาหาที่ร้านเป็นประจำ แต่พักหลัง ๆ มานี้สินไม่เห็นแฟนของสองอีกเลย สองทำหน้าที่เชิงเล็กน้อยเมื่อได้ยินคำถามของสิน

“เลิกกันไปแล้วละพีสิน” สองบอกตรง ๆ

“ทำไมวะ” สินถามด้วยความเป็นห่วง แต่ท่าทีของสองก็ไม่ได้แสดงออกว่าเฮิร์ทหนักแต่อย่างไร

“เรียกร้องมากเกินไป หว่าผมไม่มีเวลาให้ ก็ผมมาทำงานไม่ได้ไปเที่ยวเล่นสักหน่อย คุยกันไม่เข้าใจ เค้ก็เลยบอกเลิกผม” สองเล่าออกมาตรง ๆ เพราะไม่ได้คิดจะปิดบังอะไรอยู่แล้ว

“มึงก็เลิกง่าย ๆ อะนะ” สินถามต่อด้วยความอยากรู้ แต่ก็พอจะเดาได้อยู่ ว่าสองไม่ได้จริงจังอะไรกับหญิงสาวคนนั้นมากนัก เหมือนคบกันเล่น ๆ มากกว่า

“ก็ใช่ล่ะสิพี ดีเหมือนกัน ผมจะได้ไม่ต้องหงุดหงิดเวลาที่ทางนั้นชวนทะเลาะ จะไปไหนก็ได้ ไม่ต้องมีคนโทร.ตามจิก” สองพูดออกมายิ้ม ๆ

“ไอ้สอง อู้เหรวะ” เสียงของกลองดังขึ้นมา ทำให้สองหันไปมองเพื่อนตัวเองที่ยืนอยู่หลังบาร์เหล้า

“อู้อะไร ภูนั่งคุยกับเจ้าของร้านอยู่เห็นมัยเนี่ย แหม ไอ้กลองที่มึงยืนสวีทกับพีทีน ภูยังไม่ว่าอะไรเลยนะ” สองแก้มองเพื่อนตัวเองกลับไปบ้าง เลยโดนกลองเอาฝาน้ำอัดลมปาใส่ลงตรงหัวของสองพอดี

“พีสิน ไอ้กลองทำร้ายผม” สองรีบเกาะแขนของสินแล้วฟ้องออกมาเล่น ๆ ทันที

“ไอ้สอง นี่ถ้ามึงเป็นผู้หญิง ภูคงคิดว่ามึงเป็นเมียพีสินแล้วนะ” กลองว่าออกมาอย่างซ้ำ ๆ

“ไม่ต้องเป็นผู้หญิงก็เป็นเมียพีสินได้ เนอะพีเนอะ” สองหันไปพูดกับสินแบบซ้ำ ๆ สินก็หัวเราะออกมาในลำคอเบา ๆ

“เออ” สินตอบกลับไปเล่น ๆ เช่นเดียวกัน

“พีลีนก็บ้าตามมันเนอะ” กลองว่าออกมาอย่างเหนื่อยใจ
 สิ้นกับสองก็หัวเราะซ้ำออกมาพร้อมกัน ก่อนจะแยกย้ายกันไปทำ
 หน้าที่ของตัวเองต่อ

รุ่งเช้า

สองมานั่งกินข้าวเช้าที่โรงอาหารของวิทยาลัยระหว่างรอ
 กลองมาวิทยาลัย ไม่นานนักกลองก็มาถึงด้วยสภาพผิดโรย กลอง
 นั่งลงบนเก้าอี้ตรงกันข้ามกับสอง พร้อมกับพับหน้าลงกับโต๊ะ

“เป็นอะไรวะมึง ไม่สบายรีเปล่า” สองถามขึ้นด้วยความสงสัย

“เปล่า กู่วง” กลองตอบกลับเสียงเนือย ๆ สองดูท่าเพื่อนแล้ว
 ถ้าเลื่อยลงไปนอนกับพื้นได้ กลองคงทำไปแล้ว

“นอนตอนไหนวะ มึงกลับไปก่อนกูอีกนะ” สองถามออกมา
 อย่างซ้ำ ๆ เพราะวาทินขอพากลองกลับไปก่อนสองร่วมข้าวโมง

“...” กลองนั่งเงียบไปไม่ยอมตอบ

“มีพิรุณนะมึงนะ หรือว่า...” สองพูดเสียงทะเล้นเป็นการหยอก
 เพื่อน ทำให้กลองผงกหัวขึ้นมามองตาขวางใส่สอง

“หรือว่าห่าอะไร ไม่มีอะไรทั้งนั้นแหละ” กลองโวยขึ้นมา สอง
 หัวเราะซ้ำเบา ๆ

“กูยังไม่ได้พูดอะไรเลย มึงคิดไปถึงไหนวะ” สองแก้งแหง
 กลองกลับไปอีก เขาพอจะรู้แล้วว่าสาเหตุที่กลองดูอ่อนเพลียไม่มี
 แรงแบบนี้ น่าจะเป็นวาทิน

“ไอ้สอง น้ำเสียงของมึงมันสื่อทุกอย่างแล้วโว้ย สัส” กลองด่า
 สองกลับไปไม่จริงจิงนัก

“พีทินกวนมึงทั้งคืนเลยสิ” สองแก้งถามออกมาอีก เลยโดน
 กลองเอาเท้าเตะหน้าแข้งที่โต๊ะโต๊ะไปอย่างหมั่นไส้ จนสองร้องโอดโอย

อย่างช้า ๆ กลองยึดตัวขึ้นมานั่งตรง ๆ พร้อมกับบิดตัวไปมาเพื่อ
ขับไล่ความเมื่อยขบ โดยมีสองนั่งมองอย่างสังเกต

“เอาจริง ๆ นะ กูว่าช่วงนี้มึงดูมีน้ำมีนวลขึ้นนะ คุมีอะไรยังไง
ก็ไม่รู้” สองพูดขึ้นตามที่คิด

“มึงนี่วกเข้าเรื่องอย่างว่าตลอดเลยนะ ทำไม มึงอดอยาก
ปากแห้งมานานรีใจ ถึงได้พูดเรื่องนี้อยู่ได้” กลองว่าเพื่อนกลับไป

“กูแค่สงสัยวัย ปกติเค้าว่าถ้าผู้หญิงมีอะไรกับผู้ชายแล้ว จะ
ดูมีน้ำมีนวลขึ้น แต่มันใช้ได้กับผู้ชายด้วยเหอวะ” สองถามอย่าง
สงสัย เพราะเขาเห็นว่ากลองดูเปล่งปลั่งอย่างบอกไม่ถูก

“ไม่รู้วัย มึงจะถามให้ได้อะไรขึ้นมาวะ อยากมีเมียหรืออยาก
มีผัวเป็นผู้ชายบ้างรีใจ” กลองแก้งถามกลับไป เขาทั้งสองคนคุยกัน
ไม่ดังเท่าไรนัก

“กูแค่อยากรู้เฉย ๆ แต่จะว่าไป กูมีอีกเรื่องที่ยากจะถามมึง
วะ” สองพูดเกริ่นออกมา กลองหรีตามองสองอย่างไม่ไว้ในคำถาม
สักเท่าไรนัก

“อะไร” กลองถามกลับ สองมองซ้ายมองขวา แล้วค่อย ๆ ยื่น
หน้าไปใกล้ ๆ กลองเพื่อพูดเสียงเบา ๆ

“กูอยากรู้ ว่าเซ็กซ์ระหว่างผู้ชายด้วยกัน มันรู้สึกยังไง มันดี
มั้ววะ” สองถามด้วยน้ำเสียงจริงจัง สายตาเต็มไปด้วยความอยากรู้
อยากเห็นแบบสุด ๆ ทำให้กลองนิ่งอึ้งไปนิด ก่อนจะเอาฝ่ามือตบลง
กลางหน้าผากของสอง

“โธ้ย! ไอ้กลอง ตบลงมาได้ เตี่ยวสมองกูสะเทือนหรือ” สอง
โวยวายออกมา

“ถึงกูไม่ตบ สมอมึงก็คงสะเทือนมาก่อนแล้ว นึกบ้าอะไรถึง
ถามเรื่องนี้ขึ้นมาวะ” กลองถามกลับไป ใบหน้าก็ร้อนผ่าว แต่ยังคง

ดีหน้าหนึ่งเอาไว้อยู่ สองเอามือลูบหน้าผากตัวเองบ่อย ๆ

“ก็กูอยากรู้นี่ อยากรู้ก็เลยถาม แล้วถ้าไม่ถามมึง จะให้กูไปถามใคร มึงมีประสบการณ์น่าจะตอบกูได้นี่หว่า ถึงกูจะเคยดูหนังที่ฟิทินเปิดให้ดูแล้ว แต่กูก็ไม่รู้ยู่ดีว่ามันรู้สึกยังไง” สองตอบกลับเสียงอ้อมอ้อม กลองมองหน้าเพื่อนอย่างเหนียวใจ

“คุยกับมึงแล้วปวดหัว กูไปหาข้าวกินบ้างดีกว่า” กลองตัดบทการสนทนาเรื่องนี้ แล้วลุกไปหาซื้อข้าวมากินบ้าง ปล่อยให้สองนั่งครุ่นคิดถึงเรื่องนี้ไปคนเดียว

...

..

.

“ทำอะไรวะ” กลองเดินเข้ามาหาสอง หลังจากอาจารย์ปล่อยให้ทำงานในข้อปเรียนกันเอง แล้วสองก็มานั่งเล่นมือถือตรงมุมห้องคนเดียว สองไม่ได้ยินที่กลองถาม เพราะกำลังใส่หูฟังอยู่ กลองเลยเอาเท้าเตะขาเพื่อนเบา ๆ สองถึงจะดึงหูฟังออกแล้วเงยหน้ามองกลอง

“อะไร” สองถามกลับ

“กูถามว่ามึงทำอะไร ทำไมมานั่งหลบมุมตรงนี้วะ” กลองถามขึ้น ก่อนจะนั่งลงข้าง ๆ สอง

“กูกำลังดูคลิปพวกนี้อยู่วะ” สองขยับไปใกล้ ๆ กลอง แล้วเลื่อนหน้าจอมือถือให้กลองดู ทำให้กลองชะงักกึก เมื่อเห็นคลิปที่กำลังเล่นอยู่ในมือถือของสอง เป็นคลิปที่ผู้ชายสองคนกำลังมีเซ็กซ์กัน

“ไอ้เหี้ยสอง มึงเป็นบ้าอะไรของมึงเนี่ย” กลองด่าออกมาเสียงดัง ทำให้เพื่อน ๆ คนอื่น ๆ หันมามองอย่างงง ๆ สองรีบเอามือ

ปิดปากกลองทันที

“ไม่มีอะไรเว้ย” สองหันไปบอกกับคนอื่น ๆ ก่อนจะโดนกลองจับมือของสองที่ปิดปากตัวเองออก

“มึงเป็นอะไรของมึงวะไอ้สอง” กลองถามออกมาอีกครั้ง แต่เสียงไม่ดังมากนัก

“กูไม่ได้เป็นอะไร กูแค่อยากรู้เฉย ๆ ก็ถามมึงแล้ว มึงไม่ตอบกูนี่หว่า” สองบ่นออกมาเสียงอุบอิบ

“แล้วทำไมมึงถึงอยากรู้ มึงไปชอบผู้ชายคนไหนรีใจ” กลองถามออกมาเสียงจริงจัง

“เปล่า กูแค่สงสัย” สองพูดออกมาอีก พร้อมกับมองไปรอบ ๆ ห้อง ว่ามีใครมองเขากับกลองหรือไม่

“กูแค่อยากรู้ ว่ามันรู้สึกยังไงวะ มันจะเหมือนตอนที่เรามีอะไรกับผู้หญิงเปล่าวะ” สองพูดในสิ่งที่ตนเองสงสัยใคร่รู้ กลองมองหน้าเพื่อนอย่างระอาใจ

“มึงอยากรู้จริง ๆ เหรอวะ” กลองถามย้ำ สองก็พยักหน้ารับ

“ถ้ามึงอยากรู้ มึงก็ต้องลองเองดิ” กลองตอบกลับไป เขาแค่หมั่นไส้เพื่อนที่มาอยากรู้อยากเห็นในเรื่องนี้มากไป สองชะงักกึกเมื่อได้ยินคำแนะนำของเพื่อน

“ไอ้บ้ากลอง มึงจะให้กูไปลองกับใคร” สองโวยขึ้นมาเล็กน้อย กลองหัวเราะขำในลำคอ

“แล้วกูจะรู้กับมึงเหรอก ถ้ากูตอบมึงไปว่ารู้สึกแบบนั้นแบบนี้ มันจะทำให้มึงเข้าใจเหรอวะ ทางที่ดีลองเองเลยมึง” กลองแก้งยู่เพื่อนไปอย่างนั้นเอง สองนั่งนิ่งไปนิด

“มันก็จริงอย่างที่มึงบอกวะ” สองเห็นด้วยกับคำพูดของกลองขึ้นมาชะงัน

“ถ้าอยากรู้ว่าพีตินรู้สึกยังไง กูก็ต้องไปเป็นผัวสินะ แต่ถ้ากูอยากรู้ว่ามิงรู้สึกยังไง นั่นกูก็ต้องไปเป็นเมีย” สองพืมพำออกมาอย่างจริงจัง

“ไอ้สอง นี่มิงจริงจังขนาดนี้เลยหรอวะ” กลองถามออกมาอย่างขำๆ

“ไอ้กลอง มิงว่า ถ้ากูจะลอง กูควรทำกับใครดีวะ กูควรชวนใครมาลองกับกูดี” สองถามออกมาอีก ทำเอากลองนั่งอึ้งไปบ้าง

“ไอ้สอง มันไม่ใช่เรื่องล้อเล่นนะมิง ที่อยากจะไปมีอะไรกับใครก็ได้ล่ะ” กลองพูดเตือนออกมา เมื่อเห็นความจริงจังจากสอง

“ทำไมวะ ที่เมื่อก่อน เราจีบสาววันสองวัน เราก็ได้ฟินแล้วง่ายจะตาย” สองพูดตามที่คิด

“แต่นี้มันไม่ใช่ผู้หญิงนะเว้ย แต่มันเป็นผู้ชายเหมือนกับเราอีกอย่าง...มิงคบกับผู้ชายมาตลอด มิงจะไปมีอะไรกับผู้ชายได้ยังไง” กลองโวยออกมา

“มิงเองก็พินผู้หญิงมาก่อน มิงยังมีอะไรกับพีตินได้เลย” สองพูดออกมาตามที่เห็น ทำให้กลองเป็นฝ่ายเถียงไม่ออก

“พอๆ เลิกเพื่อเจ้าได้ละมิง ไปทำโครงการต่อได้ละ มานั่งหมกมุ่นอยู่กับเรื่องนี้เนี่ยนะ” กลองตัดบทเพื่อน พร้อมกับดึงคอเสื้อให้สองลุกไปทำโครงการต่อ จะได้เลิกคิดอยากรู้อยากลองในเรื่องเซ็กซ์ระหว่างผู้ชายด้วยกันสักที

ตอนที่ 02

เพ็ญะ!

“เราเลิกกันเถอะ ผมทนพี่ไม่ไหวแล้ว”

เสียงโวยวายเล็กๆ จากทางข้างร้าน ทำให้สินเดินไปดูก็เห็นฉากตอนที่นักร่อนนำในร้านเหล้าของเขาถูกเด็กหนุ่มคนหนึ่งตบหน้าพอดี และเมื่ออีกฝ่ายบอกเลิกนักร่อนหนุ่มแล้วก็เดินไปขึ้นรถแล้วขับออกไป

“อะไรกันวะ” สินถามขึ้น ทำให้นักร่อนนำที่ชื่อไตรหันมามองหน้าสิน พร้อมกับหัวเราะเบาๆ

“ไม่มีอะไรหรอกพี่ แคโดนเด็กบอเลิก” ไตรตอบด้วยท่าที่ไม่แยหระ

“ไปทำอะไรเข้าล่ะ” สินถามกลับ เขาไม่ยุ่งเรื่องส่วนตัวของพนักงานอยู่แล้ว ถ้าไม่ทำให้งานมีปัญหา

“พาสาวไปนอนด้วย แล้วเด็คนั้นมาเห็นพอดี” ไตรตอบกลับด้วยท่าที่ปกติ

~ ลอจ...ให้รู้ว่ารัก ~

“สรุปมึงเป็นไป?” สินถามต่อ ไตรก็พยักหน้ารับ

“กูไม่ยุ่งเรื่องของมึงหรอกนะไอ้ไตร แต่ขออย่างเดียว ห้าม
แตกเด็กในร้านกู กูไม่อยากจะให้มีปัญหากัน” สินพูดเตือนออกมา

“โห่ พี่สินอะ ผมกำลังเลี้ยงไว้คนหนึ่งเลยนะ” ไตรพูดออกมา
อย่างช้า ๆ ทำให้สินขมวดคิ้วเข้าหากันทันที

“ใคร?” สินถามด้วยความอยากรู้

“ไอ้สองไงพี่ ผมว่ามันน่ารักดี กวน ๆ เอ้อ ๆ คุ้ยสนุกดี” ไตร
พูดอย่างช้า ๆ ทำเอาสินชะงักก็

“ไอ้ดีสไตร ห้ามยุ่งกับไอ้สองนะมึง มันน้องกู กูไม่อยากจะให้มัน
โดนมึงหลอกพิน” สินว่าออกมาเสียงเข้ม เขารู้ดีว่าไตรเจ้าชู้แค่ไหน

“นี่พี่หวงไอ้สองในฐานะน้องหรือว่าฐานะอื่นนะพี่” ไตรแก้ง
แซวออกมา

“น้องไวย อีกอย่าง...ไอ้สองมันไม่ได้ชอบผู้ชาย” สินว่าออก
มาอีก

“พี่รู้ได้ไงว่ามันไม่ชอบผู้ชาย ไม่แน่หรอก มันอาจจะยังไม่รู้
รสนิยมตัวเองก็ได้” ไตรพูดออกมายิ้ม ๆ

“พอ ๆ มึงจะไปทำอะไรก็ไป แล้วก็จำที่กูบอกไว้ด้วย อย่าแตก
เด็กในร้านกู” สินกำชับส่งท้าย ไตรเอามือขึ้นมาตะเบะเพื่อรับคำ
ก่อนจะเดินยิ้มเข้าไปด้านใน สินส่ายหน้าไปมาให้แก่ความเจ้าชู้ของ
นักร้องในร้านของเขา

...

..

.

ตอนเย็น

สองกับกลองก็มาที่ร้านของสินหลังเลิกเรียน เพื่อทำงาน

พิเศษเหมือนทุกที

“พีสินนน” สองตะโกนเรียกรุ่นพี่เสียงดังลั่น เมื่อเห็นสินเดิน
ออกมาจากด้านในพอดี

“มึงจะตะโกนทำไมไอ้สอง” สินว่ากลับไปอย่างไม่จริงจังนัก

“ผม...” สองกำลังจะพูดบางอย่าง

“หิวละสิมึงนะ โนน ไปในครัว ภูเขาข้าวผัดไว้ให้ละ ไอ้กลอง
มึงก็เข้าไปกินด้วยเลย ภูเขาเพื่อไว้ให้คนอื่น ๆ ด้วย” สินพูดดักออก
มาอย่างรู้ทัน ทำให้สองตาโต

“โห! พี่มีญาณทิพย์รีใจ ถึงได้รู้ว่าผมจะต้องหิวมาอะ แถม
ยังรู้อีกว่าผมอยากกินข้าวผัด” สองพูดด้วยน้ำเสียงตื่นเต้น

“ไอ้สอง มึงนะ อ้าปากก็เห็นลิ้นไก่แล้ว ไม่ต้องพูดมาก ไป
กินข้าวให้อิ่ม แล้วจะได้มาเตรียมร้าน” สินพูดขึ้น พร้อมกับผลักหัว
สองอย่างหมั่นได้ สองหัวเราะเบา ๆ แล้วรีบเข้าไปในครัวพร้อมกับ
เพื่อนรักทันที

“ถามจริง มึงไม่เบื่อข้าวผัดบ้างหรือวะ” กลองถามขึ้นขณะ
ตักข้าวผัดหมูหย็องใส่จาน

“ไม่วะ ไม่รู้สึกเบื่อเลย เมื่อวานกินข้าวผัดกุนเชียง วันนี้ข้าว
ผัดหมูหย็อง พรุ่งนี้อาจจะได้กินข้าวผัดหมู เห็นมัย ไม่เห็นน่าเบื่อ
เลยมึง พีสินแกไม่ได้ผัดข้าวผัดกุนเชียงซ้ำ ๆ ให้กินทุกวันนี่หว่า” สอง
ตอบตามที่คิด ทำให้กลองยิ้มขำ

“มึงนี่มองโลกในแง่ดีจังนะ” กลองพูดเห็นบ่อออกมา สองก็
ยกไหล่ลนิด ๆ

“มันก็เหมือนเซ็กซ์อะแหละ วันนี้ลองทำนั้น พรุ่งนี้ลองอีกทำ
มะรีนลองทำใหม่ แต่สุดท้าย มันก็เรียกว่ามีเซ็กซ์เหมือนกัน ต่างกัน
แค่ทำเท่านั้นเอง แต่มันก็ทำให้ตื่นเต้นทำให้รู้สึกดีได้เหมือนกันไม่ใช่

เหรวอะ” สองบอกออกมาอีก ทำเอากลองที่ตักข้าวผัดใส่ปากเกือบจะล้มล้ม

“สัส มึงเอาเช็ทซ์ไปเปรียบกับข้าวผัดเนียนะ” กลองโวยขึ้นมาเสียงดัง

“ฮ่า ๆ ๆ ก็มันจริงนี่หว่า” สองพูดพร้อมกับหัวเราะขำ กลองส่ายหน้าให้แก่ความกวนตีนของเพื่อนรัก ก่อนที่ทั้งสองจะนั่งกินข้าวกันจนอิ่ม แล้วไปทำงานในส่วนของตัวเองกันต่อ

ระหว่างที่ทำงาน สองยังคงครุ่นคิดเรื่องที่ตนเองยังสงสัยว่า เช็ทซ์ระหว่างผู้ชายด้วยกัน มันเป็นอย่างไง มันจะรู้สึกดีมากแค่ไหน ถึงแม้ว่าเขาจะเห็นว่ากลองดูอ่อนเพลียหลังจากผ่านศึกกับวาทินมา แต่ในแววดตาและสีหน้าของกลอง มันก็เต็มไปด้วยความสุข มันยังทำให้สองอยากที่จะรู้เรื่องนี้มากขึ้นกว่าเดิม

“สอง สีนอยู่มั๊ย” เสียงหวานของหญิงสาวคนหนึ่งดังขึ้น ในช่วงกลางดึกที่เปิดร้าน เมื่อสองหันไปมองก็เห็นคนคุ้นหน้ากันดี นั่นก็คือคู่ควงของสินที่ชื่อว่าฝน

“สวัสดีครับพี่ฝน น่าจะอยู่ข้างในห้องพักงาน เตียวผมไปเรียกให้ นะ” สองตอบกลับไป พลังมองหญิงสาวในชุดไซว์เนื้อหนังอย่างอึ้ง ๆ

“เตียวพี่เข้าไปหาสินเองก็ได้” หญิงสาวตอบกลับมา สองรีบโบกมือไปมาทันที เพราะสินเคยสั่งเขาไว้ ว่าห้ามให้ใครเข้าไปที่ห้องพักงานของเขา ถึงแม้ว่าจะเป็นหญิงสาวก็ตาม

“เตียวผมไปตามเองดีกว่าครับ ไม่รู้เหมือนกันว่าอยู่รีเปล่า พี่ฝนรอแป็บหนึ่งนะ” สองรีบห้ามหญิงสาว แล้วรีบเดินเข้าไปด้านในทันที ทิ้งให้หญิงสาวฮึดฮัดที่สองไม่ยอมให้เธอไปหาสินด้วยตัวเอง

ก็อก ๆ

สองเคาะประตูห้องทำงานของลินก่อนจะผลักเข้าไปตามปกติ ทำให้ลินที่กำลังนั่งคิดคำนวณค่าใช้จ่ายเงยหน้าขึ้นมามอง

“มีอะไรวะ” ลินถามขึ้น

“แฟนพี่มาหานั้น” สองบอกออกมา

ลินขมวดคิ้วเข้าหากันทันที

“แฟนกู? ใครวะ” ลินถามกลับไปอย่างสงสัย ทำให้สองเลิกคิ้วเล็กน้อย

“ก็พี่ฝนไง ตกลงพี่เป็นแฟนกับพี่ฝนจริงรีเปลาเนี่ย” สองถามขึ้นมาอย่างงุนงง ลินยกยิ้มนิด ๆ

“ก็แค่คุ้นนอนเฉย ๆ กูยังไม่มีแฟนเว้ย” ลินตอบกลับ ก่อนจะเก็บบัญญัติลงในลิ้นชัก

“อ่าว! ผมนึกว่าพี่ฝนเป็นแฟนพี่ชะอีก เห็นพี่พาเค้ากลับไปบ้านด้วยตลอด” สองพูดตามที่คิด เพราะเวลาปิดร้าน เขามักจะเห็นลินพาหญิงสาวออกไปด้วยกัน

“กูพาไปโรงแรม ไม่ได้พาไปบ้าน ที่บ้านพ่อกูอยู่ กูจะพาผู้หญิงไปพินที่บ้านได้ไง” ลินพูดออกมาตรง ๆ

“แล้วห้องนอนหลังร้านก็มี พี่จะพาไปโรงแรมทำไมให้เปลืองเงิน” สองก็ถามไปตามที่คิด โดยไม่กลัวว่าลินจะโกรธ

“กูก็อยากมีโลกส่วนตัวของกูบ้าง กูไม่อยากให้ใครมารุกล้ำพื้นที่กูมากนัก แล้วนี่มีงจะถามมากทำไม ไป ๆ ออกไปข้างนอกกัน” ลินพูดขึ้น ก่อนจะเดินมากอดคอของสอง แล้วพาเดินออกไปที่หน้าร้าน ซึ่งหญิงสาวนั่งรออยู่หน้าบาร์เหล้า พอเห็นลินเดินมาถึง ก็รีบเดินเข้ามาออดแขนของลินทันที

“ลิน สองไม่ยอมให้ฝนเข้าไปหาลินที่ห้องทำงานอะ” หญิงสาว

ฟ้องด้วยน้ำเสียงกระเจ้ากระงอด ทำให้สองเหวอไปนิด สิ้นหันมา มองหน้าสองแล้วยกยิ้มมุมปากให้

“ผมสั่งมันไว้เองแหละ ว่าไม่ให้ใครเข้าไปข้างใน ไม่ว่าจะป็นใครก็ตาม ยกเว้นพวกมัน” สิ้นพูดออกมาตรงๆ ทำให้สองยิ้มออกมาได้ ที่สิ้นไม่ได้บ้ำจี้หันมาต่อว่าเขา หญิงสาวทำหน้าที่อันเล็กน้อย แต่พอสิ้นสั่งให้กล่องจัดเครื่องดื่มมาให้ หญิงสาวก็ยิ้มหวานออกมาอย่างพอใจ สิ้นนั่งอยู่กับหญิงสาวตรงบาร์เหล้า โดยมีหญิงสาวนั่งกอดแขน ออเฮาะไม่ห่าง แถมยังจิกตาสให้หญิงสาวคนอื่น ๆ ที่มองมาที่สิ้นอีกด้วย

//พี่หาร ผมสงสัยว่าทำไมสาว ๆ ถึงติดพี่สิ้นกันจัง// สองกระซิบคุยกับลูกน้องในร้านของสิ้นอีกคน

//พี่สิ้นແກ່แบบเดือน ๆ สาว ๆ ก็หลงเป็นธรรมดา// หารตอบยิ้ม ๆ สองหันไปมองสิ้นอย่างสำรวจอีกครั้ง ด้วยความที่สนิทกันมาก เจอกันทุกวัน เลยทำให้สองไม่เคยจะสังเกตว่ารุ่นพี่ของตนเองมีเสน่ห์ตรงไหนบ้าง สองนั่งมองหน้าของสิ้นอยู่ห่าง ๆ จนสิ้นรู้สึกตัวหันมาเห็นสายตาของสองเข้า ก็เลิกคิ้วอย่างแปลกใจ

“มองอะไรไอ้สอง” สิ้นตะโกนถามแข่งกับเสียงเพลงในร้าน

“มองคนแก็” สองแก้งลั้อกลับไป สิ้นเลยผละจากหญิงสาวเดินเข้ามาหาสอง พร้อมกับลือกคอของสองเข้ามาหาอกแกร่งของตนเอง พร้อมกับติดหน้าผากอย่างหมั่นได้

“แหวะกูจ้ง เรื่องกูแก็เนี้ย กูยังไม่ถึงสามสิบนะเว้ย” สิ้นว่าออกมาอย่างขำ ๆ เป็นเรื่องปกติอยู่แล้วที่เขามักจะเล่นกับสองแบบนี้

“ผมหมายถึงหน้า ไม่ได้หมายถึงอายุ โอ้ย! พี่สิ้น เจ็บ ๆ” สองร้องอีกทีเมื่อโดนสิ้นตึงแก็ม

“ปากดีนั้นกะมึงนะ เดียวถูกก็ไม่ทำข้าวผัดให้กินซะหรอก” สินแกล้งชูออกมา ทำให้สองรีบกดเอวของสินเอาไว้ทันที แล้วเอาหัวไปถูกับบอกของสินอย่างง้อๆ

“โอ้ๆ ผมล้อเล่น พี่สินอย่าโกรธนะ~ พี่สินหล่อที่สุด เทที่สุด” สองรีบยอสินทันที เพราะกลัวว่าจะไม่ได้กินข้าวผัดฝีมือของสินอีก สิ้นหัวเราะขำเบาๆ ในลำคอ เขารู้สึกว่าเวลาอยู่กับสองแล้วเขาสบายใจอย่างบอกไม่ถูก

“สินคะ” หญิงสาวที่ชื่อฝนเดินเข้ามาถึงแขนของสินด้วยสีหน้าไม่สบอารมณ์เท่าไรนัก เมื่อสินทำเหมือนไม่ใส่ใจตนเองเท่าที่ควร

“ว่าไงฝน” สินถามกลับ โดยที่แขนของเขาก็ยังโอบรอบคอของสองเอาไว้อยู่ สองเองก็เงยหน้ามองหญิงสาวที่มายืนจับแขนของสินด้วยสีหน้าอยากรู้ อยากเห็น

“ปิดร้านแล้ว สินไปกับฝนนะ” หญิงสาวพูดชวนออกมา เป็นอันรู้กันว่าชวนไปไหน ไปทำอะไร

“วันนี้คงไม่ได้นะฝน เราต้องทำเรื่องเงินเดือนให้เด็กในร้าน มันจะสิ้นเดือนแล้ว” สินตอบกลับไปตรงๆ เพราะเขาจะต้องคิดเงินเดือน และค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้ทันสิ้นเดือน

“เอาไว้ค่อยทำพุงนี้ก็ได้ ไม่เห็นจะต้องรีบเลย” หญิงสาวทำเสียงกระเจ้ากระงอด ทำให้สินนิ่งไปนิด

“ฝน” สินเรียกหญิงสาวเสียงนึ่ง สีหน้าก็นิ่งตามไปด้วย ทำให้หญิงสาวชะงักไปเล็กน้อย เพราะถ้าสินตีหน้านิ่งใส่ นั่นหมายความว่าสินเริ่มอารมณ์ไม่ดีแล้ว

“ก็ได้ ไว้วันอื่นก็ได้ แต่ตอนนี้สินไปนั่งกับฝนนะ ปล่อยให้ น้องๆ ทำงานเถอะ” หญิงสาวพูดอ่อนขึ้นมา สิ้นพยักหน้ารับ ก่อนจะก้มลงมามองสองที่มองเขากับฝนตาแป๋วอยู่ในอ้อมแขนของเขา

เพราะสองนั่งเก้าอี้อยู่ ส่วนเขายืนถือคอกสองเอาไว้

“ทำหน้าเสือกชะออกนอกหน้าเลยนะมึง” สิ้นแกล้งว่าแล้วดีดหน้าผากของสองไปอีกครั้ง ก่อนจะปล่อยคอกของสอง แล้วเดินกลับไปนั่งตรงบาร์เหล้าพร้อมกับหญิงสาว สองแอบเบ้าปากใส่สิน พร้อมกับลูบหน้าผากตัวเองไปด้วย

“ทำไมกูมองว่าเหมือนรักสามเส้าวะ” แจ็คแกล้งเดินเข้ามาแซวสอง

“รักสามเส้าบ้าอะไรล่ะพี่แจ็ค” สองโวยกลับไป แจ็คก็หัวเราะขำออกมา

“ก็เหมือนพี่สินแกมีเมียสองคนไง คนหนึ่งคือพี่ฝน ส่วนอีกคนก็คือมึง” แจ็คยังคงแกล้งแซวออกมาอีก แต่แทนที่สองจะโวยวายเถียงกลับไป กลับทำให้สองนั่งคิดถึงเรื่องที่เขาเคยคุยกับกลองมาก่อนหน้านี้

“พี่แจ็ค พี่ว่าพี่สินเก่งเรื่องบนเตียงปะ” สองถามแจ็คด้วยความอยากรู้

“ก็น่าจะเก่งอยู่หรอก ไม่งั้นสาว ๆ จะติดแกขนาดนี้เหวอะ ก่อนที่มึงจะเข้ามาทำงานพิเศษ เคยมีผู้หญิงมาตบกันหน้าร้านเพื่อแย่งพี่สินมาแล้วนะเว้ย แต่พี่สินไม่เอาใครสักคน แกมยังไล่ตะเพิดไปอีก โทษฐานทำให้ลูกค้าในร้านตกใจ” แจ็คพูดออกมาอย่างขำ ๆ สองพยักหน้ารับรู้

“แล้วมึงเสือกอยากรู้เรื่องบนเตียงของพี่สินทำไมวะ” แจ็คหันมาถามสองเมื่อคิดได้

“ผมแค่อยากรู้เฉย ๆ เห็นว่ามีผู้หญิงเข้าหาพี่สินแกเยอะนั่นแหละ ก็เลยสงสัย” สองตอบกลับไปอย่างเสีง ๆ แต่ในใจกลับคิดถึงเรื่องบางอย่าง ก่อนจะลุกไปทำหน้าที่ของตัวเอง จนถึงเวลา

ปิดร้าน สองเดินไปหากลองที่บาร์เหล้า ซึ่งกลองกำลังจะทำความ สะอาดและเก็บแก้วอยู่

“ไอ้กลอง” สองเรียกเพื่อนรักของตัวเอง กลองหันมามอง พร้อมกับเลิกคิ้วขึ้น

“ถ้ามึงทำอะไรเสร็จแล้ว มึงกลับไปก่อนเลยนะ ไม่ต้องรอกู” สองพูดขึ้น เพราะปกติเขาสองคนจะออกจากร้านพร้อมกัน

“ทำไมวะ มึงจะไปไหน” กลองถามกลับ

“ไม่ได้ไปไหน พอดีกูมีธุระจะคุยกับพี่สินหน่อย ไม่อยากให้ มึงรอ” สองตอบกลับไป กลองก็พยักหน้ารับโดยไม่ได้คิดอะไร จน พนักงานเก็บกวาดร้านเรียบร้อยแล้วก็แยกย้ายกันกลับ สองเดิน จะไปปิดไฟหน้าร้าน แต่เขาก็ต้องชะงักเมื่อเห็นไตร นักร้องประจำ ร้านกำลังยืนกอดกับเด็กหนุ่มคนหนึ่งอยู่ข้างร้าน ก่อนจะแลกจูบกัน อย่างดูดีเต็ม ทำให้สองถึงกับตาโต แต่ยังไม่ทันจะได้ดูอะไรมากกว่า นี้ ก็มีมือใหญ่ของใครบางคนมาปิดตาของเขาเอาไว้จากทางด้านหลัง

“เป็นเด็กเป็นเล็ก หัดมาแอบดูคนอื่นนะมึง” เสียงที่คุ้นเคย ดังขึ้น ก่อนจะดึงให้สองหันหลังแล้วเดินออกมาจากตรงนั้น

“ผมไม่ได้แอบดูสักหน่อยพี่สิน ผมแค่จะมาปิดไฟ” สองรีบ ปฏิเสธทันที สิ้นหัวเราะในลำคอเบาๆ เขาแค่แสร้งเล่นไปอย่างนั้น เอง เขารู้ว่าสองไม่ได้มาแอบดูจริงๆ

“ว่าแต่...พี่ไตรเป็นเกย์หรือพี่สิน” สองถามขึ้นด้วยความ อยากรู้

“มันเป็นไป ผู้หญิงก็ได้ ผู้ชายก็ได้” สินตอบไปตรงๆ เพราะ ยังไงไตรไม่ได้ปิดเรื่องนี้อยู่แล้ว เพียงแค่สองไม่เคยเห็นเวลาที่ไตร ควงเด็กหนุ่มเท่านั้นเอง

“แล้วนี่ทำไมมึงไม่กลับบ้านอีก ไอ้กลองมันกลับไปแล้วไม่ใช่

รีง” สินถามขึ้นอย่างแปลกใจ เมื่อพาสองเดินเข้ามาในส่วนของร้าน แล้ว ทำให้สองนึกขึ้นมาได้ ว่าตนเองมีเรื่องอยากจะคุยกับสิน

“ผมมีธุระอยากจะทำกับพี่นะ พี่ว่างปะ” สองถามขึ้นทันที สินมองหน้าสองอย่างงงๆ แต่ก็พยักหน้ารับ ก่อนจะพาเดินไปคุยในห้องทำงานของสินเอง ซึ่งสินทำบัญชีค้างอยู่

“มีงมีอะไรจะทำกับพี่ก็ว่ามา” สินถามขึ้น เมื่อนั่งลงที่เก้าอี้ของตัวเองแล้ว สองยืนอีกอึดอยู่เล็กน้อย จนสินขมวดคิ้วเข้าหากันอย่างสงสัย

“เฮ้อ มีอะไรก็พูดมาดิ” สินบอกย้ำอีกครั้ง

“พี่สินเคยมีอะไรกับผู้ชายปะ” สองถามเกริ่นขึ้นมาก่อน ทำให้สินชะงักก็

“ไม่เคย ถามทำไมวะ” สินถามกลับทันที

“พี่อยากลองมั้ย” สองถามต่อด้วยความหวังอยากให้สินอยากลองเหมือนกับเขาบ้าง

“ไอ้สอง มีไปแตกอะไรมา ทำไมถึงมาถามกูเรื่องนี้” สินถามออกมาอีกครั้งด้วยความแปลกใจสุด ๆ

“ผมอยากชวนพี่มาลองมีเซ็กซ์กันนะ พี่สนใจปะ” สองพูดออกมาตรง ๆ เพราะเขาคิดว่ามาชักพักแล้ว ครั้นจะไปชวนคนแปลกหน้า เขาก็กลัวว่าจะเจอกลุ่มคนที่ไม่ดีเข้า เลยคิดว่ามาลองชวนคนคุ้นเคย มันน่าจะดีกว่า แถมยังพูดคุยกันได้ตรง ๆ ง่าย ๆ ด้วย

“ดะ...เดี๋ยวไอ้สอง มีพูดว่าอะไรนะ” สินรีบยกมือขึ้นมาทำท่าเหมือนห้าม

“ผมชวนพี่มามีเซ็กซ์กัน พี่สนใจมั้ย” สองพูดย้ำประโยคเดิม สินเอานิ้วมาวนดขมับตัวเองทันที

“มีงล้มหัวกระแทกพื้นมารีง หรือว่าใครให้มาอำกูเล่น” สิน

ถามกลับไปเพื่อความแน่ใจ ใครจะไปคิดว่าจะมีคนกล้ามาชวนเขา มีเช็ทซ์ด้วย ทั้ง ๆ ที่เป็นผู้ชายเหมือนกัน ถ้าเป็นหญิงสาวมาชวนเขา เขาจะไม่คิดสงสัยอะไรเลย

“ไม่มีใครให้มาทำอะไรทั้งนั้นแหละพี่ คือ...จะพูดยังไงดี ผมอยากลองนะ” สองบอกตรง ๆ ทำให้ลินอยากจะทำเด็กหนุ่มตรงหน้าเสียจริง ๆ

“มีงเมมาใช้มัยไอ้สอง กูว่ามึงกลับไปนอนได้ละ อย่ามาเวีนเว้อวะ แหกตาดูด้วย กูเป็นผู้ชาย” ลินพูดว่าออกมาเสียงดู

“ก็ผมรู้ว่าพี่เป็นผู้ชาย ผมถึงมาชวนพี่นี่ไง หรือพี่อยากลองจูบกับผมดูก่อนมัย แล้วพี่ค่อยตัดสินใจอีกทีก็ได้ ผมจูบเก่งนะพี่” สองพูดด้วยท่าทีกระตือรือร้น ลินขมวดคิ้วเข้าหากันด้วยความไม่เข้าใจ ว่าวันนี้สองเป็นบ้าอะไรกันแน่ ถึงได้มาชวนอะไรบ้า ๆ บอ ๆ แบบนี้ ลินยกมือทั้งสองข้างไปวางบนไหล่ของสองแล้วตบเบา ๆ เพื่อเรียกสติเด็กหนุ่มรุ่นน้อง

“ไอ้สอง กูว่ามึงกลับไปที่บ้านนะ แล้วคิดทบทวนสิ่งที่มึงพูดขอกูวันนี้ก่อน ถ้าพรุ่งนี้มึงยังยืนยันที่อยากจะทำแบบเดิม มึงค่อยมาบอกกู ตกลงมัย” ลินหาข้ออ้างให้สองกลับบ้านก่อน พลังคิดว่าพรุ่งนี้สองคงเลิกบ้าไปเอง

“จริงนะพี่ ถ้าพรุ่งนี้ผมมาชวนพี่แล้วพี่จะตกลงแน่นอน” สองถามย้ำเพื่อความมั่นใจ เพราะเขาคาดหวังไว้กับลินว่าลินจะตอบรับคำชวนของเขา ลินถอนหายใจออกมาเบา ๆ แล้วพยักหน้ารับไปส่ง ๆ แต่ก็ทำให้สองยิ้มกว้างด้วยความดีใจ

“โอเคพี่ งั้นผมกลับบ้านก่อน แล้วพรุ่งนี้ค่อยมาคุยกันอีกที” สองบอกอย่างมีความหวังว่าลินจะตอบรับ ลินพยักหน้ารับคำพูดของสอง ก่อนที่สองจะเดินไปหยิบกระเป๋าตัวเองแล้วขี่รถมอเตอร์-

ไซค์กลับบ้าน สินมองตามหลังรุ่นน้องพร้อมกับสายหน้าไปมา เขาคิดว่าสองอาจจะเมาไม่ก็ล้อเล่นเสียมากกว่า สินจึงเดินไปดูความเรียบร้อยของร้านส่งท้าย ก่อนจะปิดร้านเพื่อไปพักผ่อนบ้าง

ส่วนสอง พอกลับไปถึงบ้านอาบน้ำอาบท่าเรียบร้อยแล้ว ก็มาเล่นมือถือเพื่อศึกษาการมีอะไรกันระหว่างผู้ชายไปด้วย จริงอยู่ที่ดูเหมือนคนบ้า ที่ไปชวนสินมีอะไรกัน แต่สองก็อยากรู้จริงๆ ว่ามันจะให้ความรู้สึกแบบไหนกันแน่ เขาคิดว่าแค่ลองครั้งสองครั้งมันคงไม่เสียหายอะไร

//ว่าแต่...เราหรือฟีลินต้องเป็นรับวะ ไม่เป็นไร ไว้ค่อยไปตกลงกับฟีลินอีกที// สองพิมพ์กำกับตัวเอง ถ้าใครรู้ก็คงคิดว่าสองนั้นบ้า ที่คิดอยากจะทำอะไรแบบนี้ แต่สำหรับสอง ในเมื่อเขาเค้าใจอะไร เขาก็ต้องหาคำตอบให้ได้

พรวด!

กลองรำลึกน้ำที่กำลังดื่มทันที เมื่อสองมาบอกกับเขาว่า สองหาคนช่วยทดสอบได้แล้วว่า การมีเซ็กส์ระหว่างผู้ชายด้วยกันมันจะเป็นยังไง จะให้ความรู้สึกแบบไหน

“มึงพูดอีกทีซีไอ้สอง” กลองถามย้ำอีกครั้ง ตอนนี้อยู่ทั้งสองคนนั่งอยู่ในโรงอาหารของวิทยาลัย

“กูบอกแล้ว กูหาคนมาลองกับกูได้แล้วนะ” สองพูดยิ้มๆ

“ใคร” กลองถามเสียงจริงจัง

“ฟีลิน เมื่อคืนกูชวนเค้าแล้ว เค้าบอกว่าคืนนี้ค่อยคุยกัน” สองตอบยิ้มๆ

กลองยกมือลูบหน้าตัวเอง พลังมองเห็นคนที่คอยให้คำปรึกษาเขามาตลอดตอนที่เขามีเรื่องของวาทินเข้ามา แต่ใครจะไป

คิด ว่าสองจะบ้าถึงขั้นไปขอมีอะไรกับสิน แต่พอกลองคิดอีกที เขาคิดว่าสินคงไม่ตอบรับสองแน่ ๆ และที่บอกให้คุยสินนี้ก็คงจะปฏิเสธแน่นอน

“กูไม่รู้จะพูดอะไรกับมึงจริง ๆ วะ มึงมันบ้าไอ้สอง” กลองว่าเพื่อนอย่างไม่จริงจังนัก

“ก็มึงเป็นคนบอกกูเอง ว่าถ้าอยากรู้ก็ต้องลอง นี่กูลงทุนซื้อของเตรียมไว้ด้วยนะเว้ย” สองหยิบถุงเซเว่นๆ ออกมาจากกระเป๋า แล้ววางบนโต๊ะให้กลองดู กลองหยิบมาเปิดดูก็ต้องผงะ เมื่อเห็นกล่องถุงยางอนามัยกับเจลหล่อลื่นอยู่ข้างใน

“ดูอย่างนี้ ของใคร” กลองแก้งถามกลับไป

“ของกูดิ กูไม่รู้ไซ้ซซ์ของพีสิน ก็เลยไม่ได้ซื้อไปเผื่อ แต่คิดว่าพีสินก็คงมีของตัวเองไว้บ้างแหละ” สองตอบกลับด้วยสีหน้าปกติเหมือนคุยเรื่องทั่ว ๆ ไป

“แล้วมึงคิดไว้รึยัง ว่ามึงจะอยู่ตำแหน่งไหน” กลองลองถามด้วยความอยากรู้ เขาไม่คิดว่าเพื่อนตัวเองจะบ้าทำตามที่เขาบอกจริงๆ

“มึงหมายถึงรุกหรือรับนะเหวอ ยังไม่รู้วะ เดียวไปคุยกับพีสินอีกที ว่าแต่...ถ้าเป็นรับ คือเป็นแบบมึงไซ้มัยวะ แล้วมันเจ็บมัยวะ” สองถามด้วยความอยากรู้อยากเห็น กลองมองตาแป๋ว ๆ ของเพื่อนตัวเองที่แสดงความอยากรู้ออกมาเต็มที่ แล้วอยากจะทำอะไรก็ตามใจของสองให้หมดไปเลย

“ไปลองเอง อยากรู้นักนี่” กลองแก้งพูดประชดเพื่อนไปอย่างนั้นเอง พอดีเพื่อนคนอื่นๆ เดินถือข้าวมานั่งกินด้วย สองเลยรีบเก็บของที่ซื้อมาใส่กระเป๋าแล้วไม่ได้พูดอะไรต่อ กลองมองเพื่อนตัวเองพร้อมกับส่ายหน้าไปมาอย่างอ่อนใจ กลองคิดว่ายังไง สินก็

คงไม่บ้าจี้ตามสองแน่นอน

...

..

.

เมื่อถึงเวลาไปทำงานพิเศษที่ร้านของสิน สองกับกลองก็รีบไปทันที เพราะวันนี้เป็นวันศุกร์ คนจะมาที่ร้านเยอะ และก็จริงอย่างที่คิดไว้ สองกับกลองงานยุ่งตั้งแต่มาถึงร้าน เลยทำให้สองยังไม่ได้พูดคุยอะไรกับสินมากนัก เขาช่วยคนอื่น ๆ จัดร้าน พอเปิดร้าน ลูกค้าก็หลั่งไหลกันเข้ามาจนเต็มโต๊ะ เพราะวันนี้มีการแข่งขันฟุตบอลด้วย สองเดินรับออเดอร์ เดินเสิร์ฟแทบไม่ได้หยุดพัก สินเองก็คอยคิดเงิน คอยเดินไปทักทายลูกค้าเช่นเดียวกัน สินมองไปที่สองก็เห็นว่าสองยังคงทำงานไปตามปกติ ทำให้เขาคิดว่าสองคงเลิกคิดเรื่องบ้า ๆ เหมือนเมื่อคืนไปแล้ว

“ไอ้สอง มึงกินข้าวรึยัง” สินเดินมาถามสองที่เอาออเดอร์เครื่องดื่มมาให้กลอง เพราะนึกได้ว่ายังไม่เห็นสองไปทานข้าวในครัว

“ยังเลยพี่ คนแม่งก็เรียกไม่หยุด” สองบ่นออกมาไม่จริงจังนัก

“งั้นเดี๋ยวเสิร์ฟออเดอร์นี้เสร็จก็ไปหาอะไรกินในครัว ก่อนจะไปรดห้อง” สินสั่งออกมาอย่างเป็นห่วง ไม่ใช่แค่สองที่สินห่วง เขาห่วงเด็กในร้านทุกคนแต่เขาสนิทกับสองและกลองมากที่สุด

“อยากกินข้าวผัดอะพี่สิน” สองพูดอ่อนออกมา พร้อมกับกะพริบตาปริบ ๆ สินหัวเราะในลำคอเบา ๆ ก่อนจะผลักหัวสองอย่างหมั่นไส้

“แดกแต่ข้าวผัด” สินว่าออกมา พร้อมกับมองหน้าของสองที่กำลังมองเขาอย่างคาดหวัง

“เออ เดี่ยวกูไปทำให้ ห่าเอ๊ย! กูมีลูกรึเปล่าวะเนี่ย” สินบ่น

ออกไปไม่จริงจังกัก ทำให้สองยิ้มกว้าง แล้วรีบเอาออร์เดอร์ไปเสิร์ฟทันที ส่วนลินก็เข้าไปในครัวเพื่อทำข้าวผัดให้สองกิน ไม่นานนักสองก็ตามเข้ามาในครัว แล้วรับจานข้าวไปนั่งกินที่มุมหนึ่งของร้าน

“กินไรวะ กินด้วยดิ” เสียงของไตร นักร้องประจำร้านที่เพิ่งลงจากเวที เดินมาหาสอง

“ข้าวผัดอีกละ ไม่เบื่อเหรอะวะ” ไตรถามซ้ำ ๆ ก่อนจะแย่งช้อนของสองมาตักข้าวผัดมาชิม

“พี่ไตร ของผมนะเว้ย ทำไมชอบแย่งของน้องวะ” สองโวยวายไปอย่างนั้นเอง ทำให้ลินที่นั่งอยู่ตรงเคาน์เตอร์คิดเงินหันไปมอง ลินขมวดคิ้วเล็กน้อยเมื่อเห็นไตรมาคุยเล่นกับสอง ส่วนหนึ่งเพราะเขากลัวว่าไตรจะไปจิบสอง ถึงแม้ว่าเขาจะเตือนไปก่อนหน้านี้แล้วก็ตามไตรยกมือไปขยี้หัวของสองอย่างมันเขี้ยว สองก็โวยวายกลับไป

“ไอ้ไตร ถ้าจะกินข้าวก็ไปกินในครัว อย่าไปแย่งมัน” ลินตะโกนบอก ไตรหันไปมองลินแล้วเลิกคิ้วเล็กน้อย

“พี่แม่่งหวมมันจิงวะ ไปในครัวก็ได้” ไตรบ่นไม่จริงจังกัก ก่อนจะเดินแยกไป

“มีเงงก็แดกให้มันเร็ว ๆ จะได้ทำงานต่อ” ลินหันไปว่าสองอีกคน สองเลยรีบกินข้าวแล้วไปทำงานในส่วนของตัวเองต่อ

จนเวลาล่วงเลยมาถึงตอนปิดร้าน พนักงานคนอื่น ๆ ก็ทยอยกันกลับ เหลือกลุ่มนักดนตรีที่ยังนั่งตีกับลินอยู่

“ไอ้สอง มีเงาจริงเหรอะวะ” กลองถามเพื่อนอีกครั้ง ขณะเตรียมตัวกลับ

“เออดิ” สองตอบรับออกมา กลองส่ายหน้าอย่างเหนื่อยใจ

“เออ เรื่องของมีเงเหอะ โดนพี่สินต๋อยตาแตกออกมา กูไม่ช่วยด้วย” กลองบ่นกลับ เพราะเขามั่นใจว่ายังไง ลินก็คงไม่ทำตามที่สอง

ขอแน่ๆ เมื่อทดลองขี่รถออกไปแล้ว สองก็เดินกลับไปหาลิน

“ไม่กลับอีกหรือสอง” ไตรถามขึ้นเมื่อหันมาเห็นสอง ลินเองก็เลิกคิ้วเล็กน้อย

“ผมมีเรื่องจะคุยกับพี่ลินนะ” สองตอบกลับ ถึงเขาจะหน้าด้านชวนลินมีอะไรด้วย แต่เขาก็ไม่ได้คิดจะประกาศให้คนอื่น ๆ รู้ด้วยเหมือนกัน ลินขมวดคิ้วเข้าหากันทันที เมื่อพอจะเดาอะไรบางอย่างได้

ตอนที่ 03

“เดี๋ยวจะมา”

สินพูดกับกลุ่มนักดนตรีของร้าน ก่อนจะดึงแขนของสองให้เข้าไปคุยที่ห้องด้านใน

“มีอะไรไอ้สอง” สินถามขึ้นเมื่อเข้ามาในห้องพักของเขาทางด้านหลังร้านแล้ว

“ก็เรื่องที่เราคุยกันเมื่อคืนไงพี่” สองพูดย่อออกมา

“ทำไม” สินถามกลับ เขาคิดว่าสองคงจะมาบอกว่าสองพูดเล่น

“สรุปว่าพี่ตกลงใจมั๊ย นี่ผมเตรียมของมาด้วยนะ เราจะเริ่มกันตอนไหนดี” สองถามด้วยน้ำเสียงกระตือรือร้น ทำให้สินถึงกับชะงัก

“ไอ้สอง มึงยังคิดที่จะชวนให้กูมีอะไรกับมึงอยู่อีกหรือวะ” สินถามกลับเสียงเครียด สองก็พยักหน้ารับหึ๊ง ๆ

“ทำไมถึงต้องเป็นกู” สินถามด้วยความสงสัย

“ก็...ผมสนิทกับพี่ ไวใจพี่ที่สุดอะ แล้วอีกอย่าง...ผมคิดว่า พี่คงจะเก่งเรื่องบนเตียง พี่น่าจะช่วยผมในเรื่องนี้ได้ จะให้ไปชวน ไอ้กล้องก็ไม่ได้อีก ผมยังไม่อยากโดนพี่ทินยิงกบาล จะไปชวนเพื่อนคนอื่น มันก็ไม่สนิทใจ ชวนพี่นี่แหละ ดีที่สุด” สองพูดออกมาตรง ๆ ถ้าเป็นการพูดคุยปกติ ลินคงให้รางวัลสองไปแล้วที่พูดชมเรื่องบนเตียงของเขา แต่เวลานี้มันไม่ปกติเลยสักนิด ลินยกมือลูบหน้าตัวเอง พร้อมกับถอนหายใจให้แก่ความบ้าสุดโต่งของสอง

“ไอ้สองมึงรู้มั๊ย ว่าเรื่องที่มึงขონะ มันไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ นะมึง มึงดูไอ้กล้องดี กว่ามันจะลงเอย กว่ามันจะตัดสินใจเรื่องคุณวาทิน ได้นะ มันต้องใช้เวลาแค่ไหน แล้วอีกอย่าง...เรื่องแบบนี้มันต้องทำกับคนรักเว้ย ไม่ใช่จะมาชวนใครก็ได้ มีเซ็กซ์นะเว้ย ไม่ได้ชวนไปดูหนัง” ลินโวยใส่สองด้วยความหงุดหงิด

“ที่ตอนพี่เอากับผู้หญิง พี่ยังทำได้เลย ผู้หญิงพวกนั้นไม่ใช่คนรักของพี่สักหน่อย ผมเองก็เคยหิ้วสาวไปเอาโดยที่ไม่ได้เป็นแฟนเหมือนกัน ผมก็ทำได้นะ อีกอย่าง...พี่ก็ไม่มีพันธะด้วย” สองตอบกลับหน้าตาเฉย ทำเอาลินสั่นทีไปเล็กน้อยกับคำเถียงของสอง

“ถามจริง แล้วมึงไม่ขยะแซงรีใจ ที่ต้องมาทำกับผู้ชายด้วยกันนะ กูมีไอนั้นเหมือนกับมึงนะเว้ย” ลินบอกกลับไปให้สองรับรู้ เผื่อว่าสองจะลืมนึกถึงเรื่องนี้ไป

“มึงลองคิดภาพตามนะ ถ้ากูจับไอนั้นของมึง มึงจะรู้สึกยังไง” ลินพูดให้สองคิดภาพตาม สองก็ลองนึกภาพตามไปด้วย

“ไม่รู้อะพี่ มันต้องลองก่อน พี่ลองจับก่อนมั๊ย จะได้อู้” สองพูดออกมาตรง ๆ ด้วยสีหน้าซื่อ ๆ สองไม่ใช่คนโง่ แต่เขาเลือกที่จะอยากรู้อยากลอง เขาเลยมองข้ามความเป็นจริงไปเสียทุกอย่าง

“ไอ้สอง ความอยากรู้อยากลองมันไม่ผิดหรอก แต่ถ้ามึงเลือก

อยากรู้ว่าคนเล่นยามันเป็นยังไง มึงก็จะไปเล่นนั่นแหละวะ ถ้ามึงอยากรู้ว่าการฆ่าคนมันเป็นยังไง มึงก็จะไปฆ่าคนแหละวะ” สินหาเรื่องอื่น ๆ มาพูดให้สองคิด

“ผมไม่เคยอยากลองเรื่องยาเลยพี่ ผมเห็นผลของมันกับคนรอบข้างอยู่แล้ว เลยมั่นใจว่ามันไม่ดี ส่วนเรื่องฆ่าคน ก็เห็นผลของมันอยู่ว่าติดคุกแน่ ๆ ผมไม่ทำหรอก แต่เรื่องนี้ ผมเห็นไอ้กลองมีความสุขดี เห็นมันแอบปี๋ ดูมีน้ำมีนวลขึ้นด้วย ผมเลยอยากลองบ้างแหล่ะ! เห็นผมแบบนี้ ผมก็พอรู้นะพี่สิน ว่าอะไรควรลองอะไรไม่ควรลอง” สองพูดด้วยน้ำเสียงมั่นใจ สินอยากจะทำอะไรที่ตัวเองเมื่อได้ยิน เขาไม่คิดว่ารุ่นน้องคนสนิทจะบ้าได้ถึงขนาดนี้

“กูอยากจะทำบ้าฉิบหาย” สินบ่นออกมา ไม่ว่าเขาจะชักแม่น้ำทั้งห้ามาเตือนสองยังไง แต่สองก็มีข้ออ้างมาเถียงกับเขาได้ตลอด

“ตกลงว่าไงอะพี่สิน” สองถามย้ำ เพราะต้องการคำตอบ

“ไม่ลองไว้ย่ะ พอ ๆ มึงเลิกบ้าได้แล้วไอ้สอง เดี่ยวกูตบหัวหลุดกลับบ้านไปอาบน้ำนอน เลิกฟุ้งซ่านในเรื่องนี้สักที” สินว่าออกมาเสียงเข้ม สองทำหน้าที่บั้งเมื่อได้ยิน

“อะไรของพี่วะ เมื่อวานรับปากกับผมแล้วอะ” สองบ่นออกมา สินทำท่าเงี้ยวจะตบหัว ทำให้สองรีบหุดคอทันที แต่สินก็ไม่ได้ตบลงมา

“เดี๋ยวกูตบให้สมองไหลออกมาซะหรือก จะได้เลิกคิดเรื่องบ้า ๆ” สินว่าออกมาอย่างเหนื่อยใจ สองแอบเคืองสินเล็กน้อย ที่สินไม่ยอมช่วยเขา

“ก็ได้ ผมไม่ลองกับพี่ก็ได้วะ คนอื่นมีเยอะเยาะ” สองพูดประชดออกมา แต่จริง ๆ เขาก็ไม่รู้ว่าจะไปชวนใคร เพราะถ้ามีคนให้ชวน เขาคงไม่มาชวนสินให้โดนค่าแบบนี้ สินนิ่งไปนิดเมื่อได้ยิน

สองพูดประชด แต่เขาก็ไม่ได้พูดอะไร เพราะคิดว่าสองไม่บ้าถึงขั้นไปชวนคนที่ไม่รู้จัก และถ้าชวนคนที่รู้จัก ก็คงไม่มีใครบ้าไปกับสองด้วย สองเดินหน้ามุ่ม่ยออกไปจากห้องของลินทันที ลินถอนหายใจออกมาเฮือกใหญ่ ในใจก็รู้สึกหงุดหงิดอยู่ลึก ๆ กับความคิดบ้า ๆ ของสอง

สองเดินหน้าบึ้งออกมาจากห้องของลินเพื่อจะกลับบ้าน แต่ก็ต้องผ่านกลุ่มของไตรที่นั่งดื่มเหล้าอยู่

“เป็นไรวะไอ้สอง โดนพีลินสวดมารีไง” ไตรส่งเสียงทักถาม ทำให้สองหันไปมองไตรทันที แล้วตอมนั่นเอง ความคิดบางอย่างก็เกิดขึ้น

“พีไตร พีช่วยอะไรผมสักอย่างสิ” สองพูดขึ้นอย่างมีความหวัง

“อะไรวะ” ไตรถามกลับ

“ขอคุยกับพีสองคนได้มั๊ย” สองพูดขอลออกมา ไตรทำหน้าง แต่ก็พยักหน้ารับ เขาเลยเดินมาหาสอง แล้วออกไปคุยกันตรงลานจอดรถ

ลินที่เดินตามหลังออกมา ก็กลับไปพร้อมกับกลุ่มของนักดนตรีตัวเองอีกครั้ง

“ไอ้ไตรกลับไปแล้วเหอะวะ” ลินถามคนอื่น ๆ

“ยังพี เห็นไอ้สองเรียกไปคุยหน้าร้าน ไม่รู้จะให้ไอ้ไตรช่วยอะไร” เพื่อนร่วมวงของไตรพูดขึ้น ทำให้ลินชะงักกึก อยู่ดี ๆ ก็ใจร้อนผ่าว เขารีบเดินตามทั้งสองคนไปอย่างรวดเร็ว ท่ามกลางความมึนงงของคนอื่น ๆ พอเดินออกไปเจอคนทั้งสองที่ลานจอดรถ ลินก็พุ่งตัวไปหาสองอย่างรวดเร็ว

“คือว่า...ผมอยากให้พีไตร มี...อู๊ปส์...อ้อออ” สองยังไม่ทันจะพูดจบประโยค ลินก็พุ่งเอามือมาปิดปากเขาเสียก่อน ทำให้ไตร

มองคนทั้งคู่อย่างงง ๆ

“มึงหยุดเดี๋ยวนี้เลยไอ้สอง หยุดบ้า” ลินว่าออกมาเสียงเข้ม เขารู้ได้ในทันทีว่าสองต้องชวนไทรแน่ ๆ เพราะรู้ว่าไทรเป็นใบ น่าจะ ช่วยสองในเรื่องนี้ได้ และสองเองก็สนิทกับไทรด้วย ไทรจึงเป็น อีกตัวเลือกหนึ่งของสอง

“อะไรกันเหอพีลีน” ไทรถามขึ้นอย่างสงสัย ลินเอามือปิดปาก ของสองเอาไว้แน่น

“ไม่มีอะไร พอดีคุยกับไอ้สองยังไม่เสร็จ ภูขอตัวมาก่อนนะ” พุดจบ ลินก็ลากสองกลับเข้าไปด้านในเหมือนเดิม พร้อมกับล็อกคอ ของสองให้เดินไปกับเขา สองส่งเสียงอู้้อี้ แท้ก็จะต้องเดินตามแรง ลากของลีน จนไปถึงห้องด้านใน ที่เขาคุยกันเมื่อสักครู่ ลินถึงปล่อย สอง

“แสบ ๆ ไอ้ย ผมหายใจไม่ออกนะเว้ยพีลีน” สองรีบโกยอากาศ เข้าปากทันที

“แล้วไม่เสือกหายใจทางจมูกละ” ลินว่ากลับเสียงเข้ม สองนิ่ง ไปนิด

“เออวะ พีไม่ได้ปิดจมูกผมนี่หว่า” สองพูดขึ้นเมื่อนึกได้ ทำให้ ลินอยากจะกัดลิ้นตัวเองตาย

“แล้วพีลากผมเข้ามาทำไมอีกเนีย ผมกำลังคุยกับพีไทรนะ” สองไวยออกมาอีก

“มึงคิดจะทำบ้าอะไร” ลินถามเสียงดุ

“ก็พีไม่ช่วยผม ผมก็เลยจะไปชวนพีไทร” สองบอกตรง ๆ ทำเอาลีนกัดฟันกรอดด้วยความหงุดหงิดในตัว of สอง ที่คิดทำเรื่อง บ้า ๆ ลินมั่นใจว่าไทรตอบตกลงแน่ ๆ เพราะไทรบอกว่าสนใจสองอยู่ ถึงแม้ว่าลีนจะเคยห้ามไปแล้ว แต่สองเป็นคนไปเสนอเอง ยังไงไทร

ก็ต้องตกลง ซึ่งสินไม่ยอมให้ทั้งสองคนไปด้วยกันแน่ๆ ส่วนหนึ่ง
เพราะเขาห่วงสอง

“มึงจะไปชวนใครมั่วๆ แบบนี้ไม่ได้นะไอ้สอง มึงรู้ถึงความ
อันตรายในเรื่องนี้บ้างรีเปล่า ฮะ!? มันเสี่ยงกับการติดโรคด้วย มึงรู้
บ้างมั๊ย” สินพูดเตือนให้สองรู้สึกกลัวบ้าง

“ผมเตรียมถุงยางฯมาหอรอก่น่า” สองตอบกลับ สินเสยผม
ด้วยความหงุดหงิดในคำตอของสองเป็นอย่างมาก เขาจ้องหน้า
ของสองเขม็ง

“มึงอยากรู้มากทำไมมั๊ย ว่ามันจะรู้สึกยังไง” สินถามเสียงแข็ง
สองก็พยักหน้ารับ ถึงแม้ว่าใจจะแอบหวั่นๆ กับอาการหงุดหงิดของ
สินบ้างก็ตามที

“ได้! กูจะเป็นคนทำให้มึงรู้เอง มึงไปอาบน้ำรอกูเลย ชัดตัวให้
สะอาดนะมึง เดี่ยวกูจะไปไล่ไอ้พวกนั้นให้กลับก่อน แล้วกูจะกลับมา
ทำให้มึงรู้เอง” สินพูดออกมาเสียงจริงจัง ดวงตาก็วาวโรจน์ ไหนๆ
สองก็บ้าถึงขนาดนี้แล้ว สินก็จะสั่งสอนให้รู้สึกที ว่าสิ่งที่สองอยาก
จะลองมันเป็นยังไง

“พี่จะช่วยผมจริงอะ” สองถามด้วยดวงตาเป็นประกาย

“เออ ไปอาบน้ำ!” สินโบกมือไล่ให้สองไปอาบน้ำเตรียมตัว
สองก็ทำท่าจะรีบเข้าห้องน้ำ แต่ก็นึกอะไรบางอย่างได้

“พี่สิน แล้วเราสองคน ใครจะเป็นฝ่ายไหนนะ” สองถามด้วย
ความสงสัย สินถอนหายใจออกมาเฮือกใหญ่

“ถ้ามึงอยากให้กูช่วย กูต้องเป็นฝ่ายรุกมึงเท่านั้น!” สินพูด
เสียงเด็ดขาด สองนิ่งไปนิด แต่ก็พยักหน้ารับ

“ก็ได้” สองตอบรับแต่โดยดี ก่อนจะเดินเข้าห้องน้ำไป ส่วน
สินก็เดินไปหากลุ่มนักดนตรีอีกครึ่ง พร้อมกับบอกให้ทุกคนแยกย้าย

กันกลับ เพราะเขามีเรื่องต้องทำต่อ แต่ไม่ได้บอกว่าเป็นเรื่องอะไร ลินรอให้ทุกคนกลับ เขาก็ปิดล็อกบ้าน และเดินกลับเข้าไปในห้องพัก ของตัวเอง สองยังคงอยู่ในห้องน้ำ ลินมองเตียงในห้องพักพร้อม กับถอนหายใจเบา ๆ ถ้าถามว่าเขาขะเขยงหรือไม่ ที่จะต้องมามีเซ็กซ์ กับสอง ลินตอบตัวเองได้เลยว่าไม่รู้สี่กขะเขยง เพราะคนคนนั้น เป็นสอง และมันคงเป็นเหตุผลเดียวกับที่สองมาขอให้เขาช่วย แต่ที่ เขาห่วงและกังวล คือสิ่งที่จะตามมาหลังจากทุกอย่างเสร็จสิ้น เขา ไม่รู้ว่าสองจะเป็นยังไง คิดยังไง

//ไม่แน่หรอก มันอาจจะรีบแน่นกลับก่อนก็ได้// ลินพูดกับ ตัวเอง เพราะคิดว่าสองอาจจะล้มเลิกกลางคันก็เป็นได้ ลินเดินไป หยิบถุงยางอนามัยของตัวเองมาเตรียมเอาไว้ สักพักสองก็เดินออกมา พร้อมผ้าขนหนูพันช่วงล่างเอาไว้ ลินมองร่างกายของสองอย่าง สำนวญ สองไม่ใช่เด็กหนุ่มหุ่นอ่อนแอแต่อย่างไร พอจะมีกล้ามเนื้อ เหมือนเด็กหนุ่มทั่ว ๆ ไป แต่เมื่อเทียบกับเขา สองก็ยังดูตัวเล็กกว่า อยู่ดี

พอเห็นสายตาของลินที่มองมา สองก็รู้สึกเหมือนหน้าและ ร่างกายมันร้อนวูบวาบแปลก ๆ

“เตรียมตัวดีรึยัง” ลินถามเสียงนึ่ง

“ก็...ดีแล้วละมั้ง ผมก็เตรียมตามที่ในเน็ตเค้าบอกอะ” สอง ตอบเสียงอ้อมแอ้ม เพราะดันรู้สึกกระดากอายขึ้นมาซะงั้น แต่ยังไง ความอยากรู้อยากลองก็ชนะความอายอยู่ดี

“เออ งั้นรออาบน้ำก่อน” ลินพูดขึ้น แล้วคว้าผ้า ขนหนูเข้าไปในห้องน้ำ ลินใช้เวลาอาบน้ำไม่นานก็นุ่งผ้าขนหนูผืน เดียวออกมาเช่นเดียวกัน สองที่นั่งรออยู่ตรงปลายเตียงก็สะดุ้ง เล็กน้อย ทำให้ลินแอบนึกขำในใจ

“อะ ฎูให้มึงตัดสินใจอีกที ว่าจะลั้มเล็กมั๊ย” สินพูดให้อโอกาส
สองตัดสินใจอีกครั้ง

“มาถึงขนาดนี้แล้ว จะให้ผมลั้มเล็กได้ไง” สองตอบกลับ สิน
ยกยิ้มมุมปากนิด ๆ

“เออ เดี่ยวมึงได้รู้แน่ ว่ามันเป็นยังไง” สินแกล้งพูดขู่ สองกลืน
น้ำลายลงคอเล็กน้อย แต่ใจก็ยังสู้อยู่

“ได้ศึกษามาบ้างรีเปล่า ว่ามันต้องทำอะไร ยังไง” สินถามขึ้น
มาอีก ลำพังตัวของตนเอง เขาู้ดีว่ามันต้องทำยังไง ถึงแม้ว่าเขาจะ
ไม่เคยมีอะไรกับผู้ชายก็ตาม แต่เชื่อว่าเขาจะไม่เคยเข้าข้างหลังของ
ผู้หญิง ผู้หญิงบางคนเจจัดจนยอมให้สินล่่วงล้ำช่องทางที่สองเพื่อ
เพิ่มรสชาติเรื่องบนเตียง

“ก็ดู ก็อ่านมาบ้าง เค้าบอกว่าฝ่ายรับจะเจ็บโซ่มั้ยพีสิน” สอง
ถามเสียงจริงจัง

“เออ แต่มันก็อยู่ที่คนทำอย่างกูด้วย ว่าจะรุนแรงกับมึงแคไหน”
สินตอบออกมาตรง ๆ สองยิ้มปากนิด ๆ

“งั้นพีช่วยทำให้ผมไม่เจ็บมากได้มั้ยละ แล้วถ้าเจ็บ มันจะรู้สึก
ดีโซ่มั้ยพีสิน” สองถามออกมาอีก สินแค้นยิ้มเล็กน้อย กับความ
อยากรู้ของสอง

“เรื่องนี้มึงต้องเป็นคนบอกกูเอง ว่ารู้สึกยังงัย แต่กู่ก็จะพยายาม
ช่วยมึงละกัน เลิกถามมากได้แล้ว เสียเวลา” พอสินพูดจบ เขาก็ปลด
ผ้าขนหนูตัวเองออกแล้วปล่อยให้ลงไปกองที่พื้นห้อง สองจ้องกลาง
กายของสินตาโต

“โหย! พีสิน ขนาดมันยังไม่แข็ง ทำไมของพีใหญ่แบบนี้อะ
มิน่า สาว ๆ ถึงได้หลงนัก” สองพูดออกมา ทำเอาสินรู้สึกเขินแปลก ๆ
เสียเอง เพราะแทนที่สองมันจะอาย แต่กลับจ้องแ่งร้อนของสิน

ด้วยความตื่นเต้นชะงัน

“มึงนี่มัน...” สินหมดคำพูดที่จะดำหรือว่าสอง ก่อนจะยกยิ้ม มุมปากนิด ๆ

“มึงทำให้กูตื่นตัวให้ได้ก่อนสิ ถ้าทำได้ เราค่อยเริ่มกัน” สิน เสนอขึ้นมา สองยิ้มปากอย่างลั้งเล ก่อนจะค่อย ๆ เอื้อมมือไปจับ กลางกายของสิน แค่มือของสองมาสัมผัส สินก็รู้สึกเหมือนมีไฟฟ้า แล่นปลาบไปทั่วร่างกาย สองค่อย ๆ ขยับแท่งร้อนของสินเหมือนกับที่ทำตอนช่วยตัวเอง ด้วยความเป็นผู้ชายเหมือนกัน เลยทำให้ สองรู้ว่าต้องทำยังไง สินถึงจะตื่นตัว แล้วสองก็ทำมันได้ดี เพียงแค่ ใช้มือเท่านั้น

“มึงกล้าใช้ปากทำให้กูมึน” สินถามขึ้นมาอีก เพราะตอนนี้ กลางกายของเขาตื่นตัวเต็มที่แล้ว และสินก็เริ่มมีอารมณ์ด้วย เหมือนกัน

“พี่หมายถึง...” สองพูดเว้นคำ พร้อมกับมองไปที่แท่งร้อนของ สินที่อยู่ในมือของเขาตอนนี้

“ใช่ ถ้ามึงศึกษามาแล้ว ก็คงรู้ดี ว่ามันเป็นเรื่องปกติ” สินบอก กลับ เขาคิดว่าวิธีนี้ก็อาจทำให้สองล้มเลิกความตั้งใจก็เป็นได้ แต่สิน ก็คาดไม่ถึง ว่าสองจะค่อย ๆ ไล่ปลายลื่นแตะไปที่ยอดแก่นกายของ เขาจริงๆ

//แม่ง// สินสบถออกมาเบา ๆ เพราะเขาเสียววาบไปทั่ว ท้องน้อย แล้วก็คิดว่าสองจะกล้าทำจริง ๆ สองไล่ปลายลื่นตัววัด เลี้ยวส่วนปลายยอดของสิน แล้วค่อย ๆ ใช้โพรงปากอุ่นครอบครอง เข้าไป ถึงแม้ว่าจะเอาเข้าไปได้ไม่หมด แต่สองก็พยายามเต็มที่ สอง เองก็รู้สึกแปลกใจที่เขาไม่ได้รู้สึกขยะแขยงที่ต้องมาทำอะไรแบบนี้ ให้สินเลยสักนิด แคร์ู้สึกแปลก ๆ เพราะไม่เคยมาก่อนเท่านั้นเอง

“ซี้ดดด...หาเรื่องใส่ตัวฉิบ” สิ้นคราง ต่อว่าสองระคนความเสียวซ่าน มือของเขาจับไปที่หัวของสองเพื่อช่วยประคองการขยับของสองไปด้วย สองเหลือบมองสีหน้าของลิน มันทำให้เขารู้สึกร้อนรุ่มขึ้นมาได้ไม่น้อยเหมือนกัน เพราะสองรู้สึกว่ามันดูเซ็กซี่และเท่มาก สองขยับริมฝีปากได้ไม่นานเท่าไร ลินก็ดันหัวของสองออก เพราะเขายังไม่อยากจะปลดปล่อยออกมาในตอนนี

“เป็นไงบ้างพี่ลิน” สองถามด้วยความอยากรู้ ลินสบถในลำคอเล็กน้อย

“มึงพร้อมแล้วแน่นะไอ้สอง” สิ้นถามย้ำอีกครั้ง แต่ในใจของเขายังให้คำตอบตัวเองไม่ได้ว่าถ้าสองล้มเลิกที่จะมีอะไรกับเขา แล้วลินเองจะยอมให้สองล้มเลิกหรือไม่

“ก็...พร้อมแหละพี่” สองตอบกลับ ถึงแม้ว่าใจจะเริ่มลังเล แต่ความอยากรู้ก็มีมากกว่า สองคิดว่าไหน ๆ ก็ทำมาขนาดนี้แล้ว ลองดูก็ไม่น่าจะเป็นอะไร ลินดันตัวของสองให้หันองหงายไปกับเตียงกว้าง แล้วเขาก็ขึ้นไปคร่อมทับ พร้อมกับก้มหน้าลงไปหาสอง

“มึงบอกว่าจูบเก่ง ไหนพิสูจน์ให้กูดูดี” สิ้นพูดขึ้น ก่อนจะประกบริมฝีปากลงไปที่ริมฝีปากของสอง แล้วสอดลิ้นเข้าไปเกี่ยวพันกับปลายลิ้นของสองทันที สองเองก็จูบลिनกลับไปเพื่อพิสูจน์ตัวเองด้วยเหมือนกัน ปลายลิ้นของทั้งสองต่างเกี่ยวพันอย่างไม่มีใครยอมใคร ลินดูดติ่งปลายลิ้นของสองด้วยความรู้สึกที่ลุกโชนขึ้น ลินเลยเพิ่มความรุนแรงลงไปอีก เรียกเสียงครางจากลำคอของสองได้เป็นอย่างดี

“อืมมม...อ้อออ...พี่ลิน...อ้อออ” สองครางเสียงแหบพร่า ตอนนี้อย่างไรสองยอมรับเลยว่าลินจูบเก่งกว่าเขามากนัก แค่โดนลินจูบสองก็แทบจะละลายแล้ว แถมแก่นกลางกายก็ตื่นตัวโดยที่ลินยัง

ไม่ได้สัมผัสเลยด้วยซ้ำ ตอนนี่ลีนตัวเปลือยเปล่า ส่วนสองยังมีผ้าขนหนูพันช่วงล่างอยู่ และลีนก็เป็นคนดึงออกไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ร่างกายของทั้งสองเสียดสีกันไปมา ลีนรั้งตัวของสองให้ขยับมากลางเตียงอีกนิด แล้วเขาก็คร่อมทับอีกครั้ง ลีนเองก็เหมือนจะคุมตัวเองไม่อยู่เหมือนกัน ใครจะไปคิด ว่าสองจะทำให้เขาตื่นตัวได้ขนาดนี้

ลีนขยับริมฝีปากลงมาซุกใช้ที่ซอกคอของสองต่อ พร้อมกับดูดนมด้วยความมันเขี้ยว สองเองก็กัดปากตัวเองด้วยความเสียวซ่า ถึงแม้ว่าผู้หญิงที่เขาเคยมีอะไรด้วยจะทำแบบนี้กับเขา แต่มันช่างดูแตกต่าง มือแกร่งของลีนเลื่อนลงไปบีบเคล้านกลางกายของสอง ซึ่งลีนก็ไม่ได้รู้สึกรังเกียจที่จะจับแก่นกายของสองเลยแม้แต่นิด ในเมื่อสองอยากรู้ เขาก็จะทำให้สองรู้ว่ามันเป็นยังไง

“อ่าา...พี่...” สองครางออกมาเสียงแผ่ว แล้วเขาก็สะดุ้งเมื่อลีนขบกัดดยอดอกของเขา

“อ้อ...พี่ลีน...เสียววะพี่...อ้อออ” สองครางออกมา ยามที่ลีนตัวดปลายนึ้นเลียตรงยอดอกนั้น ลีนเองก็รู้สึกมีอารมณ์เพราะเสียงครางของสอง สองไม่ได้ครางหวานหูเหมือนผู้หญิง แต่เสียงของสองเหมือนปลุกความดิบในตัวของลีนให้เกิดขึ้น ลีนผละออกมา พร้อมกับยึดตัวไปหีบถูยงางอนามัยที่เขาเตรียมไว้ โดยมีสองนอนมองด้วยสายตาฉ่ำปรือ

สองมองกล้ำหน้าท้องของลีนแล้วลอบกลืนน้ำลายนิด ๆ ผมที่ยาวระต้นคอของลีนดูยุ่งเหยิง แต่มันดูเทในสายตาของสองเป็นอย่างมาก ทำให้สองเข้าใจแล้วว่าทำไมสาว ๆ ถึงได้หลงลีนกันนัก แล้วยิ่งท่าตอนกำลังใช้ปากจิกของถูยงางางด้วยแล้ว ทำให้สองกลืนน้ำลายลงคอทันที เขาใจเต้นตึกตัก เกิดความรู้สึกตื่นเต้น มากกว่าตอนมีอะไรกับผู้หญิงมากนัก ทุกครั้งสองจะต้องเป็นคนทำทุกอย่าง

แต่ตอนนี้เขาแค่นอนรออยู่เฉย ๆ เท่านั้น สินเองก็มองสายตาของสองแล้วอยากจะทำแรง ๆ ไล่ เขาไม่คิดว่าหุ่นของผู้ชายก็จะกระตุ้นเขาได้มากขนาดนี้ สินสวมถุงยางฯ เรียบร้อย แล้วคว้าเจลหล่อลื่นที่สองขึ้นมา อ่านดูคร่าว ๆ พอรู้ว่าใช้คู่กับถุงยางฯ ได้ เขาก็ยกยิ้มมุมปากอย่างพอใจ

“นอนคว่ำ” สินพูดขึ้น สองก็ขยับนอนคว่ำตามที่สินบอก บั้นท้ายที่ไม่ได้กลมกลิ้งเหมือนผู้หญิงก็เด่นชัดในสายตาของสิน ถึงจะไม่ได้ดูสวยเหมือนผู้หญิง แต่สินก็ยอมรับว่าบั้นท้ายของสองกระตุ้นความรู้สึกของสินได้เหมือนกัน สินเอาเจลหล่อลื่นที่สองชื่อมาไปขโลมที่ตรงปากทางคับแคบของสอง ทำให้สองสะดุ้งเฮือกด้วยความเย็น สองเอี้ยวหน้ามามองสินเล็กน้อย ตอนนี้นองตื่นตื่นเป็นอย่างมาก ในสมองสับสนไปหมด ไม่รู้ว่าควรทำต่อหรือหยุดดี

“กูจะช่วยให้มันชินก่อน” สินพูดเสียงพร่ำ ถึงแม้ว่าใจจริงเขาอยากจะสอดใส่แล้วกระแทกตัวในร่างกายของสองแล้วก็ตาม แต่เขาก็ไม่อยากจะให้ครั้งแรกของสองมันเจ็บมากจนเกินไป พอสองพยักหน้ารับ สินก็จับสะโพกของสองให้ยกขึ้น แล้วใช้นิ้วค่อย ๆ สอดเข้าไปในช่องทางของสองอย่างช้า ๆ และขยับเข้าออกอย่างเนิบ ๆ

“อ๊ะ... อึก...” สองกัดปากตัวเอง เมื่อรู้สึกเสียดเจ็บที่ช่องทางด้านหลัง ตอนที่เข้าไปอาบน้ำ สองลองเตรียมตัวตามที่โนอินเทอร์เน็ทบอกเรียบร้อยแล้วว่าต้องเตรียมตัวอะไรยังไงบ้าง

“เป็นไง” สินถามขึ้น

“จุก แล้วก็เจ็บ ๆ ะพี” สองบอกออกมาเสียงสั้น

“ให้กูหยุดมั๊ย” สินแกล้งถาม แต่ถ้าสองจะหยุดตอนนี้ สินก็ไม่ยอมแล้ว แท่งร้อนของเขาปวดหนึบอยากจะปลดปล่อยเต็มที่

“ไม่ ต่อเลยพี” สองตอบกลับ สินเลยสอดนิ้วที่สองและสาม

ตามไปเรื่อย ๆ แล้วขยับเข้าออก สองเองก็พยายามผ่อนคลายตัวเอง เพราะศึกยามาพอสมควร

“อ๊ะ...ซัดดด...พีลีน...เสียววะพี...อึก...” สองบอกเสียงกระท่อนกระท้าน เมื่อนิ้วยาวของลินไปโดนจุดกระสันภายในช่องทางคับแคบนั้น ลินเลยแกล้งโดยการกดแน่นย้ำ จนสะโพกของสองสั่นระริก ร่างกายสะดุ้งเป็นช่วง ๆ สองก้มหน้าลงไปกอดหมอนเพื่อระบายความเสียว เขาไม่เคยคิดว่ามันจะเสียวได้ถึงขนาดนี้ จนลินถอนนิ้วทั้งสามออก สองหันไปมองเล็กน้อย

“กูจะใส่แล้วนะ มึงเปลี่ยนใจตอนนี้ไม่ทันแล้ว” ลินบอกออกมา มือก็รูตร่วงแห่งร้อนของตัวเองไปด้วย สองกลืนน้ำลายลงคออีกครั้ง แล้วพยักหน้ารับ ก่อนที่ลินจะค่อย ๆ สอดแท่งร้อนเข้าไปในช่องทางคับแคบของสองทีละนิด

“ดะ...เด็ยวพี...เจ็บ...ซ่า ๆ” สองยกมือมาตีขาลินเพื่อให้ลินเบาแรงลงหน่อย ลินกัดฟันกรอด แต่ก็ยอมค่อย ๆ สอดอย่างช้า ๆ สองรู้สึกเจ็บเหมือนตัวจะแตก ตอนนี้สมองของเขากำลังประมวลผลอยู่ว่า มันเจ็บแบบนี้ มันจะมีความสุขได้จริงหรือ

สวบ!

“ไ้อัยย...ไอพีลีน...แม่...” สองตะโกนเรียกลินเสียงดัง เมื่อลินที่สอดแท่งร้อนเข้าไปได้เพียงครั้งก็ดันกระแทกตัวเข้าไปจนสุด ความยาว ทำให้สองถึงกับสะดุ้งแรงและจุกช่องท้องเป็นอย่างมาก

“หึ ๆ จะไวยวายทำไม ก็มึงอยากรู้เอง ว่ามันจะเป็นยังไง รู้สึกยังไง” ลินพูดเสียงพรั่า แต่เขายอมรับเลยว่าช่องทางของสองตอวัดเขาแน่นมาก จนทำให้เขาแทบจะปลดปล่อยออกมาเสียด้วยซ้ำ

“แต่พีควรบอกผมก่อน...ซัดดด...” สองไวยออกมาต่อ ลินยกยิ้มเล็กน้อย ก่อนจะใช้มือบีบคิ่งสะโพกของสองให้ ทำให้สองค่อย ๆ

ผ่อนคลายทีละนิด

“กุชยับแล้วนะ” สินบอกออกมา แล้วค่อยๆ ขยับสะโพกทีละนิด สองเองก็รู้สึกถูบวบในช่องท้องเป็นระยะยามที่สินขยับตัวเข้าออก ตอนแรกสองก็ยังรู้สึกเจ็บอยู่ แต่พอผ่านไปสักพัก สินเริ่มเพิ่มความเร็ว จากความเจ็บก็มีความเสียวซ่าผสมเข้ามา สินจับสะโพกของสองไว้แน่น แล้วก็เผยสันดานดิบของตัวเองออกมา สินกระแทกตัวไม่ยั้ง สะโพกของสองก็ตอบรับแรงกระแทกของเขาได้เป็นอย่างดี สินใช้มือตบบั้นท้ายของสองแล้วขย้ำด้วยความมั่นใจ

“ซัดดด...แน่นฉิบ...อ้าา” สินครางด้วยความพอใจ ในขณะที่สองเองก็รู้สึกเสียวและสุขสมไม่ต่างกัน

“อ๊ก...พีสิน...อ๊ะ...อ้อออ” สองครางเสียงตะกุกตะกัก เพราะแรงกระแทกถี่รัวของสิน

“พี...ผมอยากจูบอะ” สองที่ติดใจในบทจูบของสิน ก็เรียกร้องออกมา สินจึงจับสองพลิกตัวให้นอนหงายอย่างไม่ต้องทะเลาะนอมนมากนัก นั่นทำให้สินรู้สึกชอบในเรื่องนี้ เขาเป็นคนที่รุนแรงในเรื่องบนเตียงอยู่แล้ว ตอนทำกับผู้หญิงจะไปแรงมากก็ไม่ได้ แต่พอมาทำกับสอง ทำให้สินเต็มทีมาก สองเองก็ไม่ได้ปริปากบ่นหรือว่าอะไรที่สินทำรุนแรง พอสองนอนหงาย สินก็ก้มลงไปจูบกับสอง โดยใช้ท่อนแขนดันขาทั้งสองข้างของสองให้ยกพับขึ้นด้วย ก่อนที่สินจะเกร็งสะโพกตัวเองแล้วกระแทกตัวถี่ๆ

“อ๊ะ...อ๊ะ...อ้าา...พีสิน...พี...อ๊ก...” สองครางพร้อมกับสะบัดหน้าไปมาด้วยความเสียว แต่สินก็จับมาจูบกันต่อ

“อืมมม” สินคำรามในลำคอด้วยความเสียวสุดๆ สองเองก็ไม่ต่างกัน เขารู้สึกเหมือนจะขาดใจเพราะสัมผัสความเสียวที่สินปรนเปรอให้ แล้วสองก็ใช้มือขยับรูต้งแก่นกายของตัวเองไปพร้อมๆ

กับตอนที่สินกระแทกตัว เสียงเนื้อกระทบเนื้อ เสียงหายใจหอบ กระเส้าดังคละเคล้ากันอยู่ในห้อง สินเองก็โถมแรงไม่ยั้ง ไม่กลัวเลยว่าสองจะแตกหักหรือบุบสลายตรงไหน เพราะสองก็ดูตอบรับและมีความสุขกับบทรักของสินได้เป็นอย่างดี

“อ้าาา” จนสองปลดปล่อยออกมาใส่หน้าห้องตัวเอง สินก็ไม่รอช้า เขาเร่งสะโพกเร็วขึ้นแล้วปลดปล่อยออกมาเช่นเดียวกัน

“ซี้ดดด” สินครางด้วยความเสียว ยามที่ช่องทางของสองตอดรัดเขาถี่รัว เสียงหายใจของทั้งสองคนดังขึ้นมาให้ได้ยิน สินหุบกระดากหิซซู่มาเช็ดหน้าห้องของสองแล้วปาลงถึงขยะ ก่อนที่เขาจะพับลงไป ทาบทับบนร่างกายของสอง โดยซุกหน้าอยู่กับชอกคอของสองด้วยความสุขสม

“พี...แม่งเก่งวะ” สองพูดออกมาเสียงลอยๆ สินหัวเราะในลำคอเบาๆ ก่อนจะผงกหัวขึ้นมา

“ความเก่งก๊วยยังมีอีกเยอะ มึงได้รู้แน่ ว่ามันรู้สึกยังไง” สินพูดจบ ก่อนจะถอนแท่งร้อนออกมาเพื่อทิ้งถุงยางฯ แล้วสินก็หุบอันใหม่มาสวมใส่แทน และคืนนั้น สินก็สอนให้สองได้รู้ว่าระหว่างผู้ชายด้วยกันมันดียังไงไปถึงสามรอบ พอเสร็จในรอบที่สาม สองก็หลับลงไปทันทีด้วยความเพลียสุดๆ สินเลยต้องเอาบ็อกเซอร์ของสองมาใส่ไว้ให้ก่อน สินลุกไปล้างตัวในห้องน้ำ แล้วออกมายืนมองสองที่หลับไปแล้ว สินหุบหูหรือออกไปสูบที่นอกห้องนอน ตอนทำเรื่องอย่างว่ากัน ก็สนุกสุดเหวี่ยงกันอยู่หรอก แต่พอทุกอย่างจบ สินก็มาคิดว่า หลังจากนั้นความสัมพันธ์ของเขากับสองจะเป็นยังไงต่อกันแน่ มันมีบางอย่างเกิดขึ้นในใจของสิน แต่เขาก็ยังไม่แน่ใจนัก เขาคิดว่าคงต้องดูกันต่อไป พอสูบนูหรือหมดมวน สินก็เข้าไปนอนข้างๆ สอง โดยไม่ลืมห่มผ้าให้อีกฝ่ายด้วย

สองลืมตาตื่นขึ้นมาในช่วงเที่ยงของวัน เขารู้สึกปวดไปทั่วทั้งตัว เหมือนคนเป็นอัมพาตขยับตัวไม่ได้ พอขยับตัวจะพลิกก็รู้สึกไร้วไปทั่วร่างกาย

“ทำไมปวดขนาดนี้วะ” สองพึมพำออกมาเสียงแหบ สองเลือกที่จะนอนหงายนิ่งๆ ไปก่อนสักพัก เขาหันไปมองข้างๆ ก็ไม่เจอสินแล้ว ทำให้สองนึกถึงเรื่องเมื่อคืนขึ้นมา

“แหม่ ดิจริงวะ” สองพูดพึมพำกับตัวเอง ความรู้สึกเมื่อคืนมันยังคงตราตรึงในความรู้สึกของสองอยู่ ถึงแม้ว่าตอนแรกจะเจ็บ แต่หลังจากนั้น สองรู้เลยว่ามันทำให้เขาเต็มอิมเป็นอย่างมาก การหลับนอนกับหญิงสาวที่ผ่านมาก็เทียบไม่ได้เลยด้วยซ้ำ ทั้งๆ ที่เขาเป็นฝ่ายโดนกระทำ แต่เขากลับรู้สึกดี ตอนนี้สองเข้าใจแล้วว่าเพื่อนรักตัวเองรู้สึกยังไง และสองก็เข้าใจแล้วว่า ทำไมเพื่อนของเขาถึงมีท่าทีอิดโรยด้วย

“พีสินแรงดิฉิบ” สองพูดคนเดียวอีกครั้ง แล้วพยายามฝืนตัวเองลุกขึ้นนั่งเพื่อจะอาบน้ำ สองหันไปมองหาเสื้อผ้าตัวเอง แล้วค่อยๆ ลงจากเตียง

“อูยยย ยกเอาฉิบหาย” สองบ่นออกมา เพราะเขาปวดเมื่อยร่างกายไม่น้อย สองค่อยๆ เข้าไปอาบน้ำในห้องน้ำ พออาบน้ำเสร็จเปิดประตูห้องน้ำออกมาสินก็เปิดประตูเข้ามาในห้องพอดีเหมือนกัน ทั้งสองคนมองหน้ากันเงิบๆ ไม่มีใครพูดอะไรสักพัก เหมือนกำลังคิดว่าควรพูดอะไรดี

“เอ่อ...พีไปไหนมา” สองตัดสินใจเป็นคนถามขึ้นมาก่อน

“ไปบ้านกู แล้วนี่มีงตีนานยัง” สินถามต่อ เมื่อเช้าเขากลับไปดูพ่อตัวเองที่บ้าน แล้วรีบกลับมาดูว่าสองจะเป็นยังไงบ้าง สินยอมรับว่าบรรยากาศระหว่างเขากับสองมันไม่เหมือนเดิมสักเท่าไร

“ตื่นสักพักก็ลุกมาอาบน้ำนี่แหละ แต่ตอนนี้หิวแล้ววะพี่ลิน” สองบอกเสียงอ่อยๆ เพราะรู้สึกเกรงใจลินขึ้นมา เพราะรู้ว่าตัวเองรบกวนลินหลายอย่าง

“นั่นก็แต่งตัว เดี่ยวๆไปทำอะไรให้กิน” ลินพูดขึ้น ก่อนจะเดินออกไป สองถอนหายใจออกมาเบาๆ

“พี่ลินจะโกรธเรามั้ยวะ” สองพูดกับตัวเอง แต่ก็รีบแต่งตัวแล้วค่อยๆ เดินไปหาลินในครัวของร้าน ลินหันไปมองสองที่ค่อยๆ เดินด้วยท่าทางแปลกๆ แล้วก็อดส่ายหน้าไปมาไม่ได้

“พี่มีอะไรให้ผมช่วยมั้ย” สองถามขึ้น

“นั่งรอเฉยๆ” ลินพูดสั้นๆ สองเลยค่อยๆ นั่งลงที่เก้าอี้ ถึงแม้จะเจ็บบั้นท้ายก็ตามที สองนั่งมองแผ่นหลังของลินที่ขยับไปมา ยามทำกับข้าวให้เขา แล้วอยู่ๆ ก็ร้อนหน้าวาบขึ้นมา เพราะดันนึกถึงตอนที่กำลังมีอะไรกับลินเมื่อคืน พอลินหันมา สองก็รีบปรับสีหน้าตัวเองให้เป็นปกติ

“อ๊ะ กินซะ จะได้กินยา กูซื้อมาให้แล้ว” ลินพูดขึ้น พร้อมกับหยิบถ้วยยามาวางไว้ให้

“ยาอะไรอ๊ะพี่” สองถามขึ้นอย่างสงสัย

“ยาทาตรงนั้นของมึงไง แล้วก็ยากิน” ลินตอบกลับเสียงนิ่ง เขาอดห่วงร่างกายของสองไม่ได้ เพราะเมื่อคืนเขาก็รุนแรงไปไม่น้อยเลยหาซื้อยามาให้ด้วย